

Суботні біблійні уроки

Євангелія від Павла: *до галатів*

Том 97, №4
Жовтень – грудень 2021 року

Суботні біблійні уроки

Євангелія від Павла: до галатів

*Жовтень – грудень
2021 року*

Зміст

1. <i>Навернення і покликання Павла</i>	7
2. <i>Церквам у Галатії</i>	12
3. <i>Уперед до Антіохії</i>	17
4. <i>Зростаючи в гармонії</i>	22
5. <i>Живучи повністю за благодаттю</i>	27
6. <i>Прямуючи за яким паном?</i>	33
7. <i>Заповіт благодаті</i>	38
8. <i>Євангелія у своїй чистоті</i>	43
9. <i>Християнська свобода</i>	48
10. <i>Ходіння в Дусі</i>	54
11. <i>Плоть проти Духа</i>	59
12. <i>Коли видно слабкості та помилки</i>	64
13. <i>Підносячи хрест</i>	69

Уроки суботньої школи – спеціальна програма вивчення, яка базується винятково на Біблії й Дусі Пророцтва без додаткових коментарів. Цитати, по можливості, наведені короткі, щоб дати пряму і зрозумілу відповідь. У деяких випадках у цитатах розміщені додаткові слова в дужках [...], щоб підтвердити ясність контексту. У всіх примітках вказані сторінки оригіналу. Рекомендується додаткове дослідження даного матеріалу.

Уроки суботньої школи видаються щоквартально Відділом суботньої школи Генеральної Конференції Адвентистів Сьомого Дня Реформаційного Руху. Авторське право © 2021. Друкуються й поширюються Видавничою Асоціацією «Вісник Реформації», 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, США. **Телефон:** (540) 366-9400 * США і Канада 1-888-712-1234 * **Факс:** (540)366-2814 * **Інтернет:** <http://www.sdarm.org> * **Електронна пошта:** info@sdarm.org

Літературний відділ Української Унії:
58018 м. Чернівці-18, п/с 864
Телефон/факс: +38(096)411 33 64; +38(066)811 44 64
Інтернет: <http://www.asdrd.org>
Електронна пошта: sdarm_LO@i.ua
You Tube: SDARM UA

Передмова

У цьому кварталі учні суботньої школи по всьому світові вивчатимуть про Євангелію від Павла, що відкрита в його *Посланні до галатів*. Чого ми можемо навчитися з цього короткого, проте сильного послання?

«[У Галатії багато християн] наполягали на необхідності дотримуватися юдейських звичаїв і церемоній, навчаючи, що самого дотримання Закону без віри у Кров Христа достатньо для спасіння». – *Дії апостолів*. – С.553.

«Павло благав віруючих, котрі у своєму житті пізнали Божу силу, повернутися до першої любові до євангельської істини. За допомогою незаперечних аргументів він доводив, що вони мають перевагу стати вільними у Христі. Завдяки Його викупній благодаті всі, хто цілковито підкоряється Йому, зодягаються в одужу Його праведності. Він відстоював думку, що кожна душа, котра прагне спасіння, повинна володіти справжнім, особистим духовним досвідом з Богом». – *Там саме*. – С.388.

«Апостол розумів: для звільнення віруючих Галатії від небезпечного впливу потрібно вдатися до найрішучіших заходів і висловити найсуворіші застереження». – *Там саме*. – С.387.

«Викуплення у Христі означає припинення порушення Божого Закону і звільнення від усілякого гріха. Жодне серце, в якому гніздиться ворожнеча проти Божого Закону, не знаходиться в гармонії з Христом, Який постраждав на Голгофі, аби виправдати і піднести цей Закон перед Всесвітом». – *Віра і діла*. – С.95.

«Струмień Крові [Христа] і Його зранене Тіло задовольняють вимоги порушеного Закону, і таким чином Він прокладає міст через прірву, що створена гріхом. Він постраждав у плоті, щоб Своїм зраненим, зламаним тілом Він міг покрити беззахисного грішника. Перемога, яка була здобута під час Його смерті на Голгофі, навіки знищила обвинувальну силу сатани над Всесвітом і змусила замовкнути його, бо він заявляв, що самозречення є неможливе для Бога, а, отже, не є необхідним і в людській сім'ї». – *Дивовижна Божа благодать*. – С.153.

«Бог бажає, щоб план Неба був втілений, і щоб Божественний порядок і гармонія Неба переважали в кожній родині, кожній громаді та кожній установі. Якби ця любов справила свій вплив на суспільство, то ми побачили б дію благородних принципів у християнській вихованості та ввічливості, і в християнській любові до викуплених Кров'ю Христа. Духовне перетворення буде видно у всіх наших сім'ях, наших установах і наших церквах. Коли це перетворення відбудеться, ці засоби стануть знаряддями, через які Бог зіллє Небесне світло у світ і таким чином, за допомогою Божественної дисципліни і виховання підготує чоловіків і жінок до Небесного суспільства. Ісус пішов приготувати оселі для тих, які готують себе за допомогою Його любові й благодаті для оселей блаженства». – *Там саме*. – С.250.

Нехай Господь допоможе нам бути серед тих, які дійсно цінують цей привілей!

Відділ суботньої школи Генеральної Конференції

Субота, 2 жовтня 2021 року

**ПОЖЕРТВУВАННЯ ПЕРШОЇ СУБОТИ ДЛЯ ДОМУ
МОЛИТВИ В МІСТІ ОДЕСА, УКРАЇНА**

Населення Одеси, четвертого за величиною міста в Україні, нараховує 1017699 осіб (на 2020 рік). Розташований на північно-західному узбережжі Чорного моря на перетині доріг Європи, Близького Сходу та Азії, цей багатонаціональний транспортний центр відомий своїми курортами, пляжами і туристичними комплексами. Одеса приваблює величезну кількість туристів, особливо в літню пору року. Це портове місто також є великим науковим і освітнім центром країни, що привертає студентів з усієї України та зарубіжжя.

Історично так склалося, що домінуючою релігією в Одесі давно стало православ'я, проте інші християнські деномінації, в тому числі і юдаїзм, також численні. Цілком очевидно, що в цьому місті є багато можливостей для проповіді Євангелії. Сприятливий час добігає кінця, а ще стільки роботи необхідно звершити для спасіння душ!

Звістка Реформації в Одесі поширюється, і інтерес до неї зростає. Тут є члени Церкви, а також люди, які шукають істину, і восени 2018 року проповідник з сім'єю переїхав до Одеси, аби здійснювати подальшу місіонерську роботу. Однак, на жаль, ми досі не маємо постійного місця для богослужінь.

Дорогі брати та сестри, ми люб'язно просимо вас підтримати своїми молитвами (*див. Від Луки 10:2*) проголошення вічної Євангелії в нашому місті. Слуга Господня також дає своєчасні звістки, особливо щодо Одеси: «Необхідно здійснити особливу роботу в тих місцях, куди стікаються маси людей. Христос багато працював у Капернаумі, тому що це було місце, через яке постійно проходили мандрівники і в якому багато хто з них відпочивали». – *Євангелізм*. – С.585. «Дається світло: «Ідіть вперед, ідіть у нові місця, і слуги-ангели підуть попереду вас... Будуйте пам'ятники у вигляді скромних молитовних домів і забезпечте місце для малої отари Господньої, яка буде вигнана з номінальних церков». – *Листи і рукописи*. – Т.14. – Лист 260, 1899.

Ми віримо, що заради спасіння багатьох душ Бог бажає установити маяк істини в Одесі. Тому ми просимо вас щедро пожертвувати на будівництво Дому молитви в нашому місті. Ми заздалегідь вдячні вам і Господу і молимося про те, щоб Він щедро благословив усіх вас.

Ваші брати та сестри з Одеси

Навернення і покликання Павла

«Відкрити їм очі, щоб вони навернулись від темряви в світло та від сатаниної влади до Бога, щоб вірою в Мене отримати їм дарування гріхів» (Дії 26:18, перша частина).

«3-посеред найзатятіших і безжальних переслідувачів Церкви Христа виник найдібніший захисник і найуспішніший вісник Євангелії». – *Нариси з життя Павла*. – С.9.

Додаткові матеріали для вивчення:

Дії апостолів. – С.112-124.

Неділя

26 вересня

1. У НЕСАМОВИТІЙ ЛЮТІ

а. Ким був Савл з Тарсу? Яку помилкову місію він завзято виконував?

До филип'ян 3:5, 6; Дії 26:4, 5, 9-11.

«[Савл] не мав особистого пізнання про Ісуса з Назарету і Його місію, але він охоче ввібрав презирство й ненависть рабинів до Того, Котрий був настільки далекий від виконання їхніх амбітних надій. Після смерті Христа він охоче приєднався до священників і правителів у переслідуванні Його послідовників, як ненависної секти, що була забороненою». – *Нариси з життя Павла*. – С.10.

б. Однак яка подія трохи стривожила розум Савла? Дії 6:8-12; 7:57-60.

«Степану не було винесено судовий вирок, але римську владу підкупили великою сумою грошей, щоб вона не розслідувала цю справу. Здавалося, Савл проник шаленим завзяттям, побачивши суд над Степаном та його смерть. Ймовірно, він злився на свої таємні переконання в тому, що Степан був вшанований Богом саме тоді, коли він був осоромлений людьми». – *Там саме*. – С.20.

Пам'ятайте, будь ласка, про спеціальні пожертвування першої суботи для Дому молитви в місті Одеса, Україна

2. РАПТОМ ЗУПИНЕНИЙ

а. Поясніть плани Савла і мету його шляху до Дамаску. *Дії 9:1, 2.*

«Юдеї високо цінували й поважали Савла за його завзяття в переслідуванні віруючих. Після смерті Степана він був обраний членом ради синедріону, враховуючи роль, яку він зіграв у тому випадку. Цей освічений і ревний рабин був могутнім інструментом у руках сатани для здійснення його повстання проти Божого Сина». – *Нариси з життя Павла.* – С.20.

«Савл збирався відправитися в Дамаск у своїх справах, але він був сповнений рішучості досягти подвійну мету, розшукавши по дорозі всіх віруючих у Христа. Для цієї мети він отримав листи від первосвященника, які потрібно було прочитати в синагогах, і які давали йому право схопити всіх тих, які підозрювалися в тому, що вони вірають у Христа, і відправити їх з посильними до Єрусалиму, аби їх там судили і покарали». – *Там саме.* – С.21.

б. Що раптово зупинило лють Савла? Як він зі страху відреагував? *Дії 9:3-5 (перша частина).*

в. Чим був шокований Савл і що він виявив? *Дії 9:5 (середня частина).*

«Яким приниженням для Павла було усвідомлення того, що весь час він використовував свої сили проти істини; вважаючи, що служить Богові, він переслідував Христа. Коли Спаситель відкрився Павлу в яскравих променях Своєї слави, той сповнився жаху й відрази до самого себе через свої вчинки. Сила Христової слави могла б знищити його, але Павло був в'язнем надії. Слава присутності Того, Кого він зневажав, засліпила його фізично, але це було необхідно, щоб відновити його духовний зір, щоб пробудити його від сплячки, яка притупила його почуття. Його пробуджена совість тепер працювала з енергією самоосуду. Завзяття його праці, його щирий опір світлові, яке освітлювало його через Божих вісників, викликало осуд на його душу». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт].* – Т.6. – С.1058.

3. ПРОБУДЖЕНИЙ НАЧЕ ВІД СНУ

а. Що Ісус мав на увазі у Своєму заключному висловлюванні?

Дії 9:5 (остання частина).

«Спаситель промовляв до Савла через Степана, ясні докази котрого неможливо було спростувати. Вчені юдеї бачили, що обличчя мученика відображало світло Христової слави і виглядало «як лице Ангела» (Дії 6:15). Савл був також свідком вибачливості, котру виявив Степан до своїх ворогів, простивши їх. Він спостерігав стійкість та незлобливу покірливість багатьох, кого віддавав на муки й страждання. Він бачив деяких, котрі з радістю навіть віддавали життя за свою віру.

Усе це й раніше справляло глибоке враження на Савла; іноді він майже переконувався в тому, що Ісус був обітованим Месією. Тоді він проводив цілі ночі в боротьбі із цим почуттям». – *Дії апостолів*. – С. 116.

«Кожна спроба зупинити зростаючий розвиток Євангелії, заподіює шкоду і призводить до страждання тієї людини, котра намагається опиратися. Рано чи пізно її власне серце осудить її: вона виявить, що насправді «била ногою в колючку». // *Рев'ю енд Геральд*, 16 березня 1911 року.

б. Як відреагував Савл, коли зрозумів, що був неправий?

Дії 9:6 (перша частина).

«[Савл] відчував сильні докори сумління. Він бачив у собі вже людину не праведну, а осуджену Законом у думках, душі та вчинках. Він побачив себе повністю загиблим грішником без Спасителя, Якого він гнав». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.6. – С. 1058.

в. Що далі відбулося в життєвому досвіді Савла?

Дії 9:6 (остання частина), 9.

«Осліпнувши, [Савл] проводив дні та ночі в роздумах, і потім він віддав себе всього, безпорадного і безнадійного, Христу, Єдиному, Хто міг пробачити його і зодягнути в Свою праведність». – *Там саме*.

Пам'ятайте, будь ласка, про спеціальні пожертвування першої суботи для Дому молитви в місті Одеси, Україна

4. РАДИКАЛЬНА ПЕРЕМІНА В ДАМАСКУ

а. Яким чином Христос благословив Савла в Дамаску?

Дії 9:10, 15-18; 22:13-16.

«Наскільки відрізнявся від очікувань Савла його вхід у те місто! У гордовитому самовдоволенні він наближався до Дамаску, очікуючи, що його вітатимуть вихвалюючими й оплесками завдяки тій честі, яка була надана йому первосвященником, і проявленому великому завзяттю та проникливості, вишукуючи віруючих, щоб відвести їх в'язнями до Єрусалиму і щоб там їх засудили і покарали без милості... Він вирішив, що жоден християнин не повинен вислизнути від його пильного погляду; він розпитував чоловіків, жінок і дітей про їхню віру, а також розпитував тих, з ким вони спілкувалися; він заходив у домівки, маючи владу схоплювати людей, які там проживали, і відсилати їх в'язнями до Єрусалиму.

Однак наскільки те, що сталося, відрізнялося від того, що він очікував! Замість насолоди владою і отримання почестей, він сам буквально був в'язнем, котрий позбавлений зору і цілком залежний від своїх супутників. Безпорадний, замучений докорами сумління, він відчував себе засудженим на смерть...

Здавалося, що він повністю позбавлений людського співчуття; і він розмірковував і молився в цілковито зламаному і розкаяному дусі.

Ті три дні були наче три роки для сліпого юдея, якого мучили докори сумління». – *Нариси з життя Павла*. – С. 25, 27.

«Віра Савла була суворо випробувана за ці три дні посту і молитви в домі Юди в Дамаску. Він був абсолютно сліпим, і його розум перебував у цілковитому мороці щодо того, що саме від нього вимагалось... Відчуваючи невпевненість і нездужання, він щиро волав до Бога». – *Там саме*. – С. 29.

«Савл стає учнем апостолів. У світлі Закону він бачить себе грішником. Він бачить, що Ісус, Якого через своє незнання він вважав самозванцем, є Автором і Основою релігії Божого народу з днів Адама й Виконавцем віри, яка тепер була настільки зрозуміла його осяяному освіченому баченню...

Завдяки світлу морального Закону, який, на його думку, він ревно виконував, Савл побачив себе грішником серед грішників. Він покався, тобто, помер для гріха, став слухняним Божому Запові, проявив віру в Ісуса Христа як свого Спасителя, був хрещений і проповідував Ісуса так само переконливо й ревно, як раніше осуджував Його». – *Там саме*. – С. 30, 31.

«Це чудесне навернення Савла приголомшливим чином демонструє чудодійну силу Христа, яка переконує розум і серце людини». – *Там саме*. – С. 27.

«Гонитель християнства Савл навернувся і став Павлом – апостолом язичників». – *Пророки і царі*. – С. 699.

5. БОЖЕСТВЕННЕ ДОРУЧЕННЯ

а. Поясніть особливе покликання, яке було дане Савлу, чий єврейське ім'я означало «випрошений, вимолений», і який пізніше як римський громадянин був відомий своїм ім'ям «Павло», що означає «маленький» або «смирений». *Дії 26:16-18.*

б. Якій головній темі він повинен був надати особливого значення? Чому?
До галатів 1:3.

«Нехай буде вам благодать» (До ефесян 1:2). Ми всім зобов'язані щедрій Божій благодаті. Благодать у заповіді визначила наше усиновлення. Благодать у Спасителі звершила наше викуплення, наше відродження і наше піднесення до співпадщини із Христом. Не тому, що ми перші полюбили Бога, Він полюбив нас; але Христос помер за нас, *«коли ми були ще грішниками» (До римлян 5:8)*... І хоча через свій непослух ми заслужили Боже невдоволення і осуд, Він не відмовився від нас і не залишив нас боротися на самоті з владою ворога. Небесні ангели ведуть наші битви за нас, і, об'єднавши з ними зусилля, ми можемо здолати сили зла.

Ми ніколи б не дізналися значення слова «благодать», якби не згрішили. Бог любить безгрішних ангелів, які служать Йому і в послуху всім Його заповідям, але Він не наділяє їх благодаттю. Ці Небесні істоти нічого не знають про благодать; вони ніколи не мали потреби в ній, бо ніколи не грішили. Благодать – це притаманна Богу якість, яка явлена негідним людям. Ми не шукали її самостійно, але вона була послана, щоб знайти нас. Бог з радістю дарує цю благодать усім, хто жадає її не тому, що ми гідні, а тому, що ми абсолютно їй не заслуговуємо. Наша потреба і є ця умова, яка дає нам право претендувати на цей дар.

Божі запаси благодаті відкриваються на вимогу кожної хворої гріхом душі. Вона зцілить усі духовні хвороби. З її допомогою серця очищуються від усілякої скверни. Це євангельські ліки для кожного, хто вірує». – *У Небесних оселях.* – С.34.

П'ятниця

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Яким чином Господь може посилати мені докори сумління, як було у випадку з Савлом?
2. Що відбувається, коли ми або приймаємо, або відкидаємо докори сумління?
3. Яким чином Господь бажає, щоб я отримав користь з раннього досвіду Савла?
4. Чому три дні сліпоти були настільки важливі для майбутнього Савла?
5. Як мене може підбадьорити центральна тема вістки Павла?

Пам'ятайте, будь ласка, про спеціальні пожертвування для Дому молитви в місті Одеса, Україна!

Церквам у Галатії

«[Ісус Христос] за наші гріхи дав Самого Себе, щоб від злого сучасного віку нас визволити, за волею Бога й Отця нашого, – Йому слава на віки вічні, амінь!» (До галатів 1:4, 5).

«Слухачі [Павла] знали, що він був з Ісусом. Наділений силою згори, він міг порівнювати духовне з духовним, руйнуючи твердині сатани. Людські серця розчулювалися, коли він проповідував любов Бога, виявлену в жертві Його Однородженого Сина, і багато душ запитували: «Що нам робити, щоб спастися?» – Дії апостолів. – С.208.

Додаткові матеріали для вивчення:
Дії апостолів. – С.123-127, 386, 387.

Неділя

3 жовтня

1. ВИЗВОЛЕННЯ ВІД ГРІХА

а. Як Павло представив своє послання до галатів? *До галатів 1:1-5.*

«Павло і його товариші проповідували вчення про праведність через віру у викупну жертву Христа. Вони проповідували Христа, Який бачив безпомічний стан грішного людства і прийшов, аби викупити чоловіків та жінок. Він жив життям послуху Законові Божому і прийняв покарання за непослух людства». – Дії апостолів. – С.207.

«Віддаючи Своє життя за життя світу, Христос проклав міст через прірву, що була утворена гріхом, поєднуючи з Небесним Всесвітом цю прокляту гріхом землю, яка є його частиною. Бог обрав цей світ місцем для прояву Своїх могутніх справ благодаті. У той час як на землі був виголошений вирок осудження через заколот її жителів, у той час як над нею згустилися хмари гніву за порушення Божого Закону, з небес пролунав таємничий голос: «Ось, я прийшов... Твою волю чинити, мій Боже» (Псалом 40:8, 9). Наш Заступник і Поручитель прийшов з Небес, проголошуючи, що Він приніс з Собою величезний, безцінний дар вічного життя». – Цей день з Богом. – С.84.

2. ЧВАРИ, ХТИВІСТЬ, НАКЛЕП

а. Що відбулося в Галатії і стало причиною занепокоєння Павла?

До галатів 1:6, 7.

«Під час свого перебування в Коринті Павло мав підстави для серйозного занепокоєння з приводу деяких заснованих ним церков. Через вплив фальшивих учителів, які з'явилися серед віруючих у Єрусалимі, розділення, ересі та сенсуалізм [напрямок у філософії, який визнає відчуття єдиним джерелом пізнання] швидко поширювалися серед віруючих Галатії. Ці псевдовчителі примішували юдейські традиції до євангельських істин. Всупереч рішенням Єрусалимського собору вони нав'язували наверненим із язичників обрядовий закон.

Становище було критичним. Пороки, що з'явилися, могли швидко знищити галатійські церкви.

Павло був уражений у саме серце, його душа була стривожена таким відвертим відступництвом з боку тих, кого він вірно навчав принципів Євангелії. Він негайно написав заблудлим, викриваючи прийняті ними фальшиві теорії та з великою суворістю докоряючи відступників». – *Дії апостолів*. – С. 383, 384.

б. Що може стати причиною всього цього? *Приповісті 16:28; Амоса 2:4.*

«Майже в кожній церкві було кілька членів юдейського походження. До цих новонавернених юдейські вчителі знайшли легкий підхід і завдяки їм отримали підтримку в церквах. Було неможливо духовними доводами спростувати вчення, якого навчав Павло; тому вони вдавалися до найнечесніших методів, щоб протидіяти йому і своїм впливом послабити його авторитет. Вони заявляли, що він не був учнем Ісуса і не отримував від Нього доручення, що навіть насмілювався навчати доктрин, котрі були повністю протилежними до тих, яких дотримувалися Петро, Яків та інші апостоли. Таким чином посланці юдаїзму успішно відвернули багатьох новонавернених християн від їхнього вчителя Євангелії. Досягнувши своєї мети, вони спонукали їх повернутися до дотримання церемоніального закону, як такого, що є необхідний для спасіння. Віра у Христа і покора Законі Десяти Заповідей вважалися менш важливими. Розбрат, ересі та хтивість швидко поширилися серед віруючих у Галатії». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.6. – С. 1108.

3. ЙДУЧИ БОЖИМ ШЛЯХОМ

а. Чому нам усім необхідно взяти до уваги сильні слова, які Павло був змушений промовити до церков у Галатії? *До галатів 1:8, 9.*

«Чимало людей винайшли свою власну євангелію так само, як замінили своїм законом Божий Закон». // *Рев'ю енд Геральд, 3 вересня 1901 року.*

«Підмінити святість серця і життя зовнішніми формами релігії – така ж приємна справа для невідродженого серця сьогодні, як і за часів цих юдейських учителів. Сьогодні, як і тоді, існують фальшиві духовні наставники, до вчення котрих охоче прислухається багато людей. Сатана докладает рішучих зусиль, щоб відвернути людей від надії на спасіння через віру в Христа та послух Божому Заповіті. У кожному поколінні ворог роду людського пристосовує свої спокуси до упереджень і уподобань тих, кого намагається звести. За часів апостолів він спонукував євреїв звеличувати обрядовий закон і відкидати Христа; у наш час заохочує багатьох християн під виглядом пошани до Христа зневажати моральний Закон і навчати, що його заповіді можна безкарно порушувати. Обов'язок кожного Божого слуги – безстрашно викриваючи помилки, словом істини твердо й рішуче протистати людям, які спотворюють віру». – *Дії апостолів.* – С.387.

б. Поясніть позицію Павла як Божого слуги. Як вона нагадує нам слова Христа в Нагірній проповіді?

До галатів 1:10; Від Луки 6:26, 22, 23 (перша частина).

«Божа істина ніколи не була популярною в цьому світі. Плотьське серце не схильне до прийняття істини. Я вдячна Богові за те, що ми повинні відректись від любові до світу, від гордині серця і від усього, що веде до ідопоклонства, аби бути послідовниками Голгофського Страждальця. Світ ніколи не любитиме і не поважатиме тих, хто кориться істині. З вуст Божественного Учителя сини людські, серед яких Він смиренно ходив, одного разу почули такі слова: хто хоче бути Моїм учнем, візьми свій хрест і йди за Мною. Так, йди за нашим Прикладом. Чи прагнув Він похвали і почестей людських? Ніколи! Тож чи варто нам прагнути похвали або почестей від людей цього світу? Ті, хто не люблять Бога, не любитимуть і дітей Божих». – *Свідощтва для Церкви.* – Т.2. – С.491.

4. ЗАСНОВАНА НА СКЕЛІ

- а. Як віра Павла утвердилася в Ісусі? На чому так само має бути міцно заснована наша віра, хоча ми ймовірно не зустрічалися з Христом вічна-віч, як апостол? *До галатів 1:11, 12; До римлян 16:25-27.*
-
-
-
-
-

«Отримавши вказівку від Самого Бога, Павло відчував спонукання серйозно й наполегливо попереджати і давати настанови галатам. Він писав без вагань і сумніву, з повним переконанням та абсолютною впевненістю». – *Дії апостолів*. – С.386.

«Творча енергія, яка викликала до існування світи, міститься в Божому Слові. Це Слово дає силу, воно народжує життя. Кожне веління – це обітниця, і воно, якщо прийняте добровільно, проникає в душу, несучи в собі життя Вічносущого. Воно перетворює і оновлює людину за подобою Божою.

Життя, яке дароване цим Словом, ним же і підтримується. «Кожним словом, що походить із уст Божих», житиме людина (*Від Матвія 4:4*). – *Виховання*. – С.126.

- б. Чому Павло наголошував про перетворення, яке змінює життя, до якого призводить це покликання? *До галатів 1:1, 13-16.*
-
-
-
-
-

«Намагаючись відновити довіру своїх братів з Галатії, Павло вміло відстоював своє право бути апостолом Христа. Він називав себе апостолом «ні від людей, ані від чоловіка, але від Ісуса Христа й Бога Отця, що з мертвих Його воскресив» (*До галатів 1:1*). Своє доручення він отримав не від людей, але від найвищого Небесного Авторитету. Його покликання було визнане Єрусалимським собором, з рішеннями котрого Павло рахувався, працюючи серед язичників.

Тим, які заперечували його апостольство, Павло доводив, що він «нічим не лишається позад передніших апостолів» (*2 до коринтян 11:5*). І це він робив не для власного піднесення, а для звеличення Божої благодаті. Люди, котрі намагалися принизити його покликання й роботу, боролися із Самим Христом, благодать і сила Котрого були явлені через Павла. Опір ворогів примусив апостола рішуче відстоювати свій статус і авторитет». – *Дії апостолів*. – С.387, 388.

5. НАОДИНЦІ З БОГОМ

а. Поясніть Боже керівництво незабаром після навернення Павла. Чого ми можемо навчитися з того, яку користь воно принесло?

До галатів 1:17; Йова 22:21.

«Продовжуючи закликати своїх здивованих слухачів «покаятися й навернутись до Бога, і чинити діла, гідні покаяння» (Дії 26:20), Павло *«іще більше зміцнявся, і непокоїв юдеїв, що в Дамаску жили, удоводнюючи, що Той – то Христос»* (Дії 9:22). Однак багато людей зробили запеклими свої серця, відмовляючись прийняти його вістку, і незабаром подив, з яким вони зустріли його навернення, поступився місцем такої лютій ненависті, яку вони мали і до Ісуса.

Опір став настільки запеклим, що Павлові стало неможливим продовжувати свою працю в Дамаску. Небесний вісник звелів йому залишити на деякий час місто, і він *«пішов... в Арабію»* (До галатів 1:17), де знайшов безпечне сховище.

Тут, у відлюдді пустелі, Павло мав чудову можливість для дослідження і роздумів на самоті. У тиші переглядаючи своє минуле життя, він щиро каявся. Усім серцем він шукав Бога, і не заспокоївся доти, доки не упевнився, що його покаяння було прийняте, а гріх – прощений. Він палко бажав отримати запевнення в тому, що Ісус буде з ним у його майбутньому служінні. Він звільнився від упередженості і традицій, які досі визначали його життя, та прийняв наставлення від Джерела істини. Ісус спілкувався з ним, утверджуючи його у вірі та щедро наділяючи мудрістю і благодаттю.

Коли розум людини спілкується з розумом Бога, обмежене – з Безмежним, це справляє на тіло, розум і душу такий вплив, який неможливо оцінити. У такому спілкуванні здобувається найвища освіта. Це – Божий метод формування особистості». – Дії апостолів. – С.125, 126.

П'ятниця

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Чому настільки важливо для всіх знати основну мету місії Христа?
2. Яким чином ставлення, з яким Павло зіткнувся в Галатії, нерідко проявляється сьогодні?
3. Що часто є прихованим мотивом критики серед Божого народу?
4. Чому і як Павло довів свій авторитет як апостол Христа?
5. Яким чином я можу організувати своє життя, аби мати час для більшого спокою наодинці з Богом?

Уперед до Антіохії

«Але [Господь] до мене промовив: «Іди, бо пошлю Я далеко тебе, – до поган!» (Дії 22:21).

«Скільки людей чинять так, ніби вони усвідомлюють небезпеку, що загрожує грішникам? Хто переживає про людей, яким загрожує небезпека, молиться про них Богу і благає Його спасти їх?» – *Свідectва для Церкви*. – Т.6. – С.413.

Додаткові матеріали для вивчення:

Дії апостолів. – С.128-130, 155-159.

Неділя

10 жовтня

1. ТОЙ, ХТО ПРАГНЕ РОЗПОВІСТИ ПРО СВОЄ НАВЕРНЕННЯ

а. Що пережив Павло, повернувшись у Дамаск? Дії 9:22-25.

«Юдеї не могли протистояти мудрості аргументів [Павла], тому, порадившись, вирішили примусити його голос замовкнути, використавши силу – єдиний аргумент пропашої справи. Вони вирішили вбити його. Апостолові стало відомо про їхній намір. Міські ворота старанно охоронялися вдень і вночі, щоб не дати йому можливості втекти. Стривожені учні звернулися до Бога в молитві; вони майже не спали, намагаючись винайти шляхи й засоби для втечі вибраного апостола. Урешті-решт, вони задумали план: уночі спустити його з вікна в кошику по стіні. Ось таким принизливим способом Павло здійснив свою втечу з Дамаска». – *Історія викуплення*. – С.276.

б. Куди він далі пішов і чому? До галатів 1:18.

«[Павло] вирушив до Єрусалиму, бажаючи познайомитися там з апостолами, а особливо з Петром. Йому дуже хотілося зустрітися з галилейськими рибалками, які жили, молилися і розмовляли з Христом, коли Він жив на Землі». – *Там саме*.

2. ДИВНИЙ ПРИЙОМ

а. Опишіть довгоочікувану зустріч Павла з учнями.

Дії 9:26-28 (перша частина).

«[Павло] спробував приєднатися до своїх братів-учнів, проте був дуже засмучений і розчарований, коли дізнався, що вони не хочуть приймати його за брата. Вони пам'ятали його минулі гоніння і підозрювали в ньому удавальника, що мав намір обдурити їх і знищити. Справді, вони чули про його чудове навернення, але оскільки він відразу ж пішов у Арабію, і вони нічого певного з тих пір про нього не чули, то не повірили чуткам про велику перемену, що сталася з ним.

Варнава щедро жертвував свої кошти для підтримки справи Христа і полегшення потреб бідних, і був уже знайомий з Павлом, коли той протистояв віруючим. Тепер, вийшовши вперед, він оновив колишнє знайомство, і вислухав свідчення Павла про його чудове навернення і про те, що він пережив після цього. Він повністю повірив і прийняв Павла, і взявши його за руку, привів до апостолів. Він розповів про щойно почутий досвід Павла, про те, що Ісус особисто з'явився йому на шляху в Дамаск, про те, що Він говорив з ним, про те, що до Павла повернувся зір у відповідь на молитву Ананії, і що він після цього говорив у міській синагозі, що Ісус – це Син Божий.

Апостоли більше не вагалися, вони не могли противитися Богові. Петро і Яків, будучи на той час єдиними апостолами в Єрусалимі, протягнули праву руку дружби колись завзятому гонителю їхньої віри, і тепер його стали любити і поважати так само, як раніше боялися й уникали». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.6. – С.1058, 1059.*

б. Як прийняли Павла інші люди в Єрусалимі?

Дії 9:28 (остання частина), 29.

«Павло був переконаний: ці добре знайомі йому ізраїльські вчителі такі ж щирі й чесні, як він. Проте він неправильно оцінив дух своїх юдейських братів, і його надії на їхнє швидке навернення перетворилися на гірке розчарування.

...Серце Павла сповнилося сумом. Він охоче віддав би своє життя, аби ці люди могли пізнати істину». – *Дії апостолів. – С.129.*

3. ЧАС ІТИ ДАЛІ

а. Що Господь промовив до Павла у видінні в Єрусалимі? Дії 22:17-21.

«Павло вагався залишати Єрусалим, не переконавши впертих юдеїв у істинності своєї віри. Він гадав: якщо навіть доведеться пожертвувати власним життям заради істини, це не перевершить той жахливий рахунок, який він виставив собі за смерть Степана... Однак відповідь була ще більш рішучою, ніж попередня: *«Іди, бо пошлю Я далеко тебе, – до поган»* (Дії 22:21).

Коли брати дізналися про видіння Павла і те, як про нього піклувався Бог, їхнє занепокоєння зросло – вони усвідомлювали, що він воістину був обраною Господом посудиною, щоб звіщати істину язичникам. Побоюючись, щоб його не вбили юдеї, вони прискорили його таємну втечу з Єрусалиму». – *Історія викуплення*. – С.279, 280.

б. Що Павло розповів у результаті цієї ситуації про те, наскільки обмежений був його час серед учнів? До галатів 1:19, 20, 22.

в. Який вихід Бог передбачив для Павла, вирівнявши тим самим шлях для Церкви в Юдеї, Галилеї та Самарії, щоб вони могли також зростати? До галатів 1:21; Дії 9:30, 31.

в. Розкажіть історію зростання і розвитку церкви в Антіохії, комерційно-курортній столиці Сирії. Дії 11:19-26 (перша частина).

«У багатолюдній Антіохії Павло знайшов для себе чудове поле діяльності. Його вченість, мудрість і запал справляли могутній вплив на мешканців та відвідувачів цього культурного центру; він виявився саме тим помічником, якого потребував Варнава». – *Дії апостолів*. – С.156.

«Божий план передбачає: вибрані, посвячені й талановиті працівники мають оселятися у важливих густонаселених центрах з метою їх евангелізації. Разом з тим, Він бажає, щоб члени Церкви, котрі проживають у цих містах, використовували дані їм Богом таланти в роботі спасіння душ». – *Там саме*. – С.158.

3. ЦЕРКВА В АНТІОХІЇ

а. Чим відрізнялася церква в Антіохії? *Дії 11:26 (остання частина).*

«Саме в Антіохії учні вперше почали називатися християнами. Таке ім'я вони отримали тому, що Христос був головною темою їхніх проповідей, учення та розмов. Знову й знову вони розповідали про події, що мали місце за днів земного служіння Господа, коли Його учні отримували благословення від Його присутності. Вони невтомно звіщали Його вчення і чудеса зцілення. Тремтячими вустами, зі слізьми на очах, вони згадували про Його страждання в Гефсиманії, зраду, суд і розп'яття, про довготерпіння й покору, з якими Він зносив образи й катування від Своїх ворогів; про Його богоподібну жалість, з якою молився за Своїх гонителів. Його воскресіння і вознесіння, Його посередницьке служіння на Небі за грішника – теми, на яких вони з радістю зупинялися. Тож не дивно, що язичники називали їх християнами, адже вони проповідували Христа і через Нього зверталися в молитві до Бога.

Бог Сам назвав їх християнами. Це царське ім'я дається всім, хто прилучається до Христа». – *Дії апостолів.* – С.157.

б. Як Святе Письмо показує нам, що ім'я «християнин» є знаком пошани? *Якова 2:7; 1 Петра 4:16, 14.*

в. Як ми можемо бути натхненні прикладом перших учнів, живучи у світі, в якому більшість людей – невіруючі? *Дії 4:13.*

«Проживаючи серед людей, які, здавалося, мало цікавилися вічними цінностями, [віруючі в Антіохії] намагалися привернути увагу чесних серцем, свідкуючи на користь Того, Кого любили і Кому служили. У своєму смиренному служінні вони навчилися покладатися на силу Святого Духа, Який може зробити Слово життя дієвим. Так щодня вони свідчили про свою віру в Христа людям різних професій та суспільного стану». – *Там саме.* – С.158.

5. СЛАВЛЯЧИ БОГА

а. Як нас може надихнути те, як праця Павла була описана для церков у Юдеї? *До галатів 1:23, 24.*

«Апостол Павло міг сказати про першу церкву: *«І славили Бога вони через мене!» (До галатів 1:24)*. Хіба ми не повинні прагнути жити так, щоб такі самі слова були сказані й про нас? Господь передбачить шляхи і засоби для всіх, хто шукає Його всім серцем. Він бажає, щоб ми визнали Божественне управління, яке явлене в підготовці полів для роботи і розробці методів їхнього успішного освоєння.

Служителі та євангелісти повинні мати більше часу для щирої молитви з тими, кого викриває істина. Пам'ятайте, що Христос завжди з вами. Господь має наготові найкоштовніші прояви Своєї благодаті, щоб зміцнити і надихнути щирого, смиренного працівника. І тоді діліться з оточуючими світлом, яке Бог посилає вам. Усі, хто роблять це, підносять Богу найдорожче приношення. Серця тих, котрі несуть благу звістку спасіння, палають духом хвали». – *Свідectва для Церкви. – Т.6. – С.413.*

«Сьогодні Божа справа на землі має потребу в живих представниках Біблійної істини. Одні лише служителі, посвячені через покладання рук, не здатні виконати завдання проголосити вістку перестороги великим містам. Бог закликає не тільки служителів, але й лікарів, медсестер, книгонош, біблійних працівників та інших посвячених членів Церкви з різноманітними талантами, котрі знають Слово Боже і силу Його благодаті, щоб вони прийняли до уваги потреби міст, які не чули застережливої вістки. Час швидко спливає, а зробити потрібно ще чимало. Тому необхідно використати всі засоби, щоб мудро застосувати наявні можливості». – *Дії апостолів. – С.158, 159.*

П'ятниця

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Чого мені слід навчитися з того, з якої причини Павло переходив з одного місця в інше?
2. Яким чином у моїй сфері впливу я можу уподібнитися до Варнави у його стосунках з Павлом?
3. Що я можу зробити, аби допомогти моїй громаді стати світлом, подібно до церкви в Антіохії?
4. Читаючи історію Павла в *Посланні до галатів (1:11-24)*, на що мені слід звернути увагу відносно того, що він не нарікав і не висловлював невдоволення про те, що йому довелося зазнати?
5. Що з мого дозволу може перешкодити мені прославляти Бога досконаліше?

Зростаючи в гармонії

«Зібрались апостоли й старші, щоб розглянути справу оцю» (Дії 15:6).

«Стіна поділу між юдеями і язичниками була зруйнована. Вони більше не перебували в різних кімнатах; невірющий язичник був об'єднаний з віруючим юдеєм. Язичник не витиснув юдеїв з їхнього початкового положення, а став учасником з ними в їхніх благословеннях. Таким чином була виконана місія Христа». // *Ознаки часу, 25 серпня 1887 року.*

Додаткові матеріали для вивчення:

Дії апостолів. – С.160-165, 188-200.

Неділя

17 жовтня

1. ПОСЛАНІ З МІСІЄЮ

а. Через рік перебування Павла й Варнави в Антіохії, як місцева церква визнала їхнє покликання офіційно, переконуючи їх іти на нові поля?

Дії 13:1-3. Чого це має навчити нас?

«Бог рясно благословив працю Павла та Варнави того року, коли вони перебували з віруючими в Антіохії. Проте ні один, ні другий ще не були офіційно посвячені на євангельське служіння через покладання рук...

Перш ніж стати місіонерами в язичницькому світі, ці апостоли були урочисто посвячені Богові через піст, молитву та покладання рук». – *Дії апостолів. – С.160, 161.*

«Необхідно відвідувати одне місце за іншим, споруджувати одну громаду за одною. Тих, котрі займають позицію на стороні істини, потрібно організувати в громади, а проповідник повинен переходити на інші, не менш важливі поля.

Щойно громада організовується, проповідник повинен задіяти її членів у роботі. Організовані громади необхідно навчати. Служитель повинен більше часу присвячувати навчанню, ніж проповіді. Він повинен навчати людей, як поширювати пізнання істини». – *Записи Тихоокеанської Унії, 24 квітня 1902 року.*

2. ПЕРЕДАЮЧИ І РАДЯЧИСЬ

а. Що могли Павло і Варнава засвідчити про свої місіонерські труди?

*Дії 14:27. Як ми повинні прагнути до подібного досвіду сьогодні?
Захарії 10:1.*

«Необхідно докласти рішучих зусиль для освоєння нових полів на півночі, півдні, сході й заході». – *Євангелізм*. – С. 19, 20.

«Наші проповідники не повинні кружляти над своїми громадами, вважаючи громади в якомусь певному місці довіреними їхній особливій опіці. І наші громади не повинні ревнувати і відчувати себе знехтуваними, якщо проповідник не працює для них. Вони повинні самі взяти на себе тягар і більш ревно трудитися для душ. Віруючі повинні самі вкорінюватися, мати міцний корінь у Христі, щоб приносити плід для Його слави. Одностайно вони повинні прагнути досягти однієї мети – спасіння душ.

Усі, хто знають істину, повинні передавати це знання іншим. Нам необхідно навчати людей, доручати їм роботу, надаючи все необхідне для поширення істини. Зараз існує велика нестача працівників. Безліч чоловіків і жінок можуть приступити до роботи». – *Записи Австрало-Азіатської Унійної конференції, 1 серпня 1902 року*.

«Незабаром час для праці закінчиться. Хто не бажає взяти участь у цій заключній роботі? Кожен може щось зробити». – *Історичні нариси*. – С. 173.

б. Опишіть проблему, з якою згодом зіткнулися Павло і Варнава. Як вони відреагували? *Дії 15:1, 2; До галатів 2:1-5.*

«Павло... описує свої відвідини, які він звершив до Єрусалиму, щоб внести ясність у найспірніші питання, які тепер розбиралися в церквах Галатії щодо того, чи повинні язичники підкорятися вимогам церемоніального закону і продовжувати робити обрізання чи ні». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.6. – С. 1108.

в. Що розглядалося на загальному зібранні віруючих? Який приклад це дає також і нам? *Дії 15:4-6.*

«Братам належить радитися один з одним, тому що ми знаходимося під Божим керівництвом в одній частині Його виноградника в тій же мірі, що й в іншій». – *Свідectва для Церкви*. – Т.8. – С. 233.

3. ЗІБРАЛИСЯ, ЩОБ ОБ'ЄДНАТИСЯ ЗА ВОЛЕЮ БОЖОЮ

а. Як відбувалося загальне зібрання віруючих? Яке рішення вони прийняли? *До галатів 2:7-10; Дії 15:7-14, 19, 20.*

«[Цей прихід Павла в Єрусалим] був єдиним випадком, коли він розходився в думці з іншими апостолами, які були вище за рангом. Він спочатку шукав особистої зустрічі, в якій виклав свою справу перед головними апостолами: Петром, Яковом та Іваном. З усією далекоглядною мудрістю він дійшов до висновку, що якщо цих людей можна було б підвести до прийняття правильної позиції, положення б покращилося. Якби він спочатку представив це питання перед усією радою, був би поділ думок зі збитком для Церкви. Сильне упередження, яке спалахнуло через те, що він не примушував язичників обрізатися, змусило б багатьох виступити проти нього. Таким чином, мета його приїзду була б зруйнованою і марною. Однак три керівних апостоли, проти яких не було таких упереджень, як проти Павла, перемігши себе, щоб зайняти правильну позицію, представили справу перед радою і отримали згоду всіх у рішенні про звільнення язичників від зобов'язань церемоніального закону». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.6. – С.1108.*

б. Яка відповідь тоді була відправлена в Антіохію? *Дії 15:22-31.*

в. Чому всі віруючі повинні бути пильні, з молитвою вивчаючи істини Божого Слова і поширюючи їх? *1 Петра 3:15; 2 до Тимофія 2:15; 4:2-4.*

«У кожную епоху архиворог пристосовує свої спокуси до забобонів і нахилів людей. За часів апостолів він спонукав юдеїв звеличувати церемоніальний закон і відкидати Христа. У теперішній час він спонукає багатьох християн під приводом вшанування Христа нехтувати моральним Законом і вчить, що його заповіді можна безкарно порушувати. Обов'язок кожного Божого служителя – твердо і рішуче протистояти людям, які спотворюють віру, і Словом істини безстрашно викривати їхні помилки». – *Нариси з життя Павла. – С.192.*

4. КРИВА ЛІНІЯ НАВЧАННЯ

а. Що сталося, коли Петро, прийшовши з Єрусалиму, де йому довелося мати справу з юдеями і їхніми забобонами, відвідав Антіохію?

До галатів 2:11-13.

«Єрусалим був столицею євреїв, і саме тут найбільше виявлявся дух винятковості й фанатизму. Цілком природно, що християни-євреї, які проживали в безпосередній близькості від храму, дорожили тими особливими перевагами, які належали єврейській нації. Зауваживши, що християнська Церква відходить від обрядів і традицій юдаїзму, а святість, яка оточувала єврейські звичаї, може незабаром бути втрачена у світлі нової віри, багато хто обурився на Павла, бо саме він великою мірою посприяв цій зміні. Навіть серед учнів не всі були готові охоче прийняти рішення собору. Деякі ревні поборники церемоніального закону ставилися до Павла з неприязню, вважаючи, що він нехтує вимогами єврейського закону.

Великі й вагомі за своїм значенням рішення загального собору надали впевненості віруючим із язичників, і справа Бога успішно просувалася вперед...

Коли пізніше Петро відвідав Антіохію, він завоював загальне довір'я братів своїм розсудливим прозорливим ставленням до навернених язичників. Деякий час він діяв згідно зі світлом, отриманим з Неба. Апостол настільки подолав властиву йому упередженість, що навіть сів до столу з наверненими язичниками. Однак коли з Єрусалиму прийшли деякі євреї, ревнителі церемоніального закону, Петро необачно змінив своє ставлення до навернених язичників. «А з ним лицемірили й інші юдеї, так що навіть Варнава пристав був до їхнього лицемірства» (До галатів 2:13). Ця слабкість, виявлена шанованими улюбленими керівниками, завдала болю віруючим з язичників. Церкві загрожувало розділення». – *Дії апостолів*. – С. 197, 198.

б. Як Павло виправив цю ситуацію? До галатів 2:14.

«Павло розумів, який згубний вплив може справити на Церкву двоєдушність Петра, тому відкрито докорив йому за те, що він приховував свої справжні почуття». – *Там саме*. – С. 198.

5. УРОК ДЛЯ ВСІХ

а. Чого нам слід навчитися з того, як Петро прийняв викриття Павла? Чому це виправлення було вчинено публічно? Псалом 141:5; Приповісті 27:5.

«В Антіохії Петро поступився принципами чесності. Павлу довелося протистояти його руйнівному впливу віч-на-віч. Цей випадок записаний для того, щоб інші отримали з цього користь і щоб цей урок був урочистим попередженням для людей, які займають високі посади, аби вони не поступалися чесністю, а дотримувалися принципів...

Нехай Бог дарує кожній людині відчуття її особистої безпорадності, щоб прямо і благополучно привести її корабель у Свою гавань. Благодать Христа необхідна нам щодня. Тільки Його незрівнянна благодать може вберегти наші стопи від падіння». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.6. – С.1108, 1109.

«Петро зрозумів свою помилку і негайно почав виправляти, наскільки це було можливо, заподіяне ним зло. Бог, Який знав кінець від початку, допустив, аби Петро виявив таку слабкість характеру, щоб апостол зрозумів: він не має нічого, чим міг би хвалитися. Навіть найкращі представники людства, полишені на самих себе, припускатимуться помилок. Бог передбачав, що в майбутньому деякі у своїй сліпоті будуть стверджувати, ніби Петро та його уявні наступники володіють повноваженнями, котрі належать винятково Богові. Це свідчення слабкості апостола мало залишатися як доказ того, що він не володів непогрішимістю і жодним чином не перевершував інших апостолів...

Чим більша відповідальність покладена на людину, чим більше їй дано можливостей диктувати й керувати, тим більше шкоди вона може завдати, якщо не буде дотримуватися шляху Господнього і діяти згідно з рішеннями, прийнятими на загальному зібранні віруючих». – *Дії апостолів*. – С.198, 199.

П'ятниця

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Чого нам слід навчитися зі, здавалося б, короткого періоду часу, який Павло провів у Антіохії?
2. Чому Бог часом велить Своєму народу зібратися, а часом – розсіятися?
3. Чого я можу навчитися з ситуації, в якій рада віруючих приймає рішення не таке, як я очікував?
4. Як я можу опинитися в небезпеці потрапити в пастку, в яку потрапив Петро?
5. Про що мені необхідно пам'ятати, якщо мене докорять так, як Петра, навіть нехай публічно?

Живучи повністю за благодаттю

«Я розп'ятий з Христом. І живу вже не я, а Христос проживає в мені. А що я живу в тілі тепер, – живу вірою в Божого Сина, що мене полюбив, і видав за мене Самого Себе» (До галатів 2:19 (ост. частина), 20).

«Справжня віра приймає праведність Христа і грішник стає переможцем з Христом, бо він стає учасником Божественної природи і таким чином Божественність і людство об'єднуються». – Дивовижна Божа благодать. – С.177.

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідectва для Церкви. – Т.5. – С.219-231.

Неділя

24 жовтня

1. БОЖА БЛАГОДАТЬ, ЯКА ВІДРОДЖУЄ

а. Як Павло представляє Божу благодать у Плані спасіння і ставлення, з яким ми повинні прийняти її?

До галатів 2:15-18; До ефесян 2:8-10.

«Пастиреначальник є Суддею, Він ілюструє великі принципи, згідно з якими розподіляється відплата Його слугам, які виправдовуються вірою і судяться згідно зі справами. Віра діє любов'ю і очищає душу від моральної скверни, щоб вона стала храмом для Господа». – *Цей день з Богом*. – С.208.

«Без віри догодити Богові неможливо. Жива віра дозволяє людині покласти на заслуги Христа, допомагає їй знайти велику втіху і задоволення в Плані спасіння». – *Вибрані вісті*. – Кн.1. – С.364.

«Хоча ми повинні перебувати в гармонії з Божим Законом, ми не спасаємося справами Закону, а втім не можемо бути спасенні без послуху. Закон є мірилом характеру. Однак ми не можемо виконувати Божі заповіді без благодаті Христа, яка відроджує. Тільки Ісус здатний очистити нас від усіляких гріхів. Він не спасає нас за допомогою Закону, і водночас він не спасатиме нас у непокорі Закону». – *Віра і діла*. – С.95, 96.

Пам'ятайте, будь ласка, про спеціальні пожертвування наступної суботи!

2. РОЗУМІЮЧИ БЛАГОДАТЬ

- а. З чим порівнюється будь-яка спроба отримати спасіння своїми власними силами або за допомогою будь-яких передбачуваних наших досягнень? *Буття 4:3-5.***
-
-
-

«Якби людина була здатна спасти себе власними справами, вона мала би в собі щось добре. Зусилля, які людина докладає в спробах досягти спасіння своїми власними силами, образно представлені в жертвопринесенні Каїна». – *Вибрані вісті.* – Кн. 1. – С. 363.

- б. Що насправді звершує Божа благодать для нас? *До Тита 2:11-14; 3:4-7.***
-
-
-

«Ісус стоїть у Святому Святих перед лицем Божим, заступаючись за нас. Там Він кожну мить не перестає представляти Свій народ досконалим у Ньому. Однак, оскільки ми таким чином представлені перед Отцем, нам не слід зловживати Його милістю і ставати безтурботними, байдужими і потурати своїм бажанням. Христос не є служителем гріха. Ми маємо повноту в Ньому, ми прийняті в Улюбленому тільки тоді, коли вірою перебуваємо в Ньому». – *Віра і діла.* – С. 107.

- в. Поясніть велику глибину нашої постійної і величезної потреби в Божій благодаті. *2 до коринтян 3:3-5; До галатів 2:19 (перша частина).***
-
-
-

«Ми виправдовуємося вірою. Душа, яка розуміє значення цих слів, ніколи не буде самовпевненою. Ми недосконалі, щоб вважати, що в нас є щось, чим би ми могли хвалитися. Дух Святий є нашою процвітаючою силою в роботі побудови нашого характеру, у формуванні його за Божественним зразком. Якщо ми гадаємо, що самі здатні створювати свій досвід, то робимо велику помилку. Своїми зусиллями ми ніколи не зможемо досягти перемоги над спокусами. Однак у тих, хто мають справжню віру в Христа, діятиме Святий Дух. Душа, в серці якої перебуває віра, зростатиме в прекрасний храм для Господа. Тоді вона буде керована благодаттю Христа. Тільки в тій мірі, в якій вона залежатиме від настанови Святого Духа, душа зростатиме». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт].* – Т.6. – С. 1109.

3. ДОВІРЯЮЧИ ТОМУ, ХТО ДАЄ БЛАГОДАТЬ

а. Як ми можемо відчутти переваги Божої благодаті в нашому житті?

До євреїв 12:1-3.

«Усе, що людина може зробити без Христа, опоганене себелюбністю і гріхом; але те, що вона робить через віру, на те воля Божа. Коли ми прагнемо отримати Небеса завдяки заслугам Христа, наша душа вдосконалюється. Дивлячись на Ісуса, Начальника і Виконавця нашої віри, ми переходимо від сили в силу, від перемоги до перемоги, бо через Христа благодать Божа здійснює наше повне спасіння». – *Вибрані вісті*. – Кн. 1. – С. 364.

«Ніхто не може бути виправданий справами, які він чинить. Людина може бути звільнена від провини за гріх, від осуду Закону, від покарання за гріх тільки завдяки стражданню, смерті й воскресінню Христа. Віра є єдиною умовою, за якої можна отримати виправдання, і вона включає не тільки віру в існування Бога, але й довіру Йому». – *Там саме*. – С. 389.

«Коли грішник бачить незрівнянну чарівність Ісуса, гріх більше не приваблює його, бо він дивиться на Того, Хто визначніший від десяти тисяч інших і увесь Він – пожадання. Він відчуває на власному досвіді силу Євангелії, широту задуму якої можна порівняти лише з цінністю мети, котра досягається». – *Віра і діла*. – С. 107.

б. Яким чином ми повинні остерігатися відкинути Божу благодать?

До галатів 2:21.

«Міцна віра не зробить нікого фанатиком або ледачим рабом. Лише ворожа сила сатани спонукає людей дивитися на себе, замість того щоб дивитися на Ісуса. Нам слід спрямовувати свій погляд на праведність Христа, щоб отримати в нагороду Його славу. Якщо ми виконуємо Божу волю, то зможемо приймати великі благословення як безоплатний Божий дар, який даний нам зовсім не тому, що ми заслужили його. Цей дар – безцінний. Працюйте для Христа, і ви прославіте Бога і станете більш ніж переможцями завдяки Тому, Хто полюбив нас і віддав Своє життя за нас, щоб в Ньому ми отримали життя і спасіння». – *Там саме*. – С. 27, 28.

«Хоча справжня віра в справі спасіння повністю покладається на Христа, вона приведе до цілковитого узгодження з Божим Законом. Віра проявляється в справах». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т. 6. – С. 1073.

Пам'ятайте, будь ласка, про спеціальні пожертвування наступної суботи!

4. ЗАЛИШАТИСЬ ЧИСТИМИ ЧИ ЗАПЛЯМУВАТИСЬ?

а. Як ми можемо підсумувати чудовий досвід життя за Божою благодаттю?
До галатів 2:19 (ост. частина), 20.

«За допомогою благодаті Христа ми можемо виконати все, що вимагає Бог». – *Віра, якою я живу*. – С.94.

«Схильність до зла, яка властива невідродженому серцю, повинна бути переможена благодаттю Христа, перш ніж грішна людина буде готова до життя на Небі у товаристві чистих, святих ангелів. Коли людина вмирає для гріха і воскресає для нового життя у Христі, її серце наповнює Божественна любов; її розум освячується; вона п'є з невичерпного джерела радості й знання, і світло вічного дня осяює її шлях, бо з нею постійно перебуває Світло життя». – *Диво-вижна Божа благодать*. – С.250.

«Дотик віри відкриває нам Божественну скарбницю мудрості та сили. Таким чином, через людей Бог творить чудеса Своєї благодаті. Саме така жива віра нам вкрай необхідна сьогодні. Ми повинні знати, що Ісус справді є нашим Спасителем, що Його Дух очищує і облагороджує наші серця. Якби послідовники Христа мали справжню віру, сповнену лагідності та любові, яку роботу вони могли б звершити! Які плоди могли б проявитися для слави Божої!» – *Там саме*. – С.265.

б. Чому Павло надто стривожився стосовно віруючих, які живуть у Галатії?
Чого нам слід навчитися з цього? До галатів 3:1; Від Івана 3:3.

«Апостол переконував галатів залишити псевдопородників, які ввели їх в оману, і повернутися до віри, підтвердженої безпомилковими доказами Божественного схвалення. Люди, котрі намагалися відвести їх від віри в Євангелію, були лицемірами з неосвяченим серцем і порочним життям. Їхня релігія складалася з низки обрядів, виконанням яких вони сподівалися заслужити прихильність Бога. Вони не бажали приймати Євангелію, яка вимагала послуху принципів: *«Коли хто не народиться згори, то не може побачити Божого Царства»* (Від Івана 3:3). Вони розуміли, що заснована на такому вченні релігія вимагає надто великої жертви, тому вперто трималися своєї омани, ошукаючи себе й інших.

Підмінити святість серця і життя зовнішніми формами релігії – така ж приємна справа для невідродженого серця сьогодні, як і за часів цих юдейських учителів. Сьогодні, як і тоді, існують фальшиві духовні наставники, до вчення котрих охоче прислухається багато людей. Сатана докладає рішучих зусиль, щоб відвернути людей від надії на спасіння через віру в Христа та послух Божому Заповіду». – *Дії апостолів*. – С.386, 387.

5. ЗАЛИШАЮЧИ ХРИСТА ЯК СВОЮ МЕТУ

- а. Які запитання задавав Павло, щоб відкрити очі галатам, аби вони побачили особливий вид «чаклунства» (звabлення), який ввів їх в оману? *До галатів 3:2-5.*
-
-
-

«Сатана – це спокусник; він зробив усе, щоб Христос був вигнаний з душі, і він сам міг запанувати в ній». – *Сини і доньки Бога.* – С.336.

- б. На противагу цьому, на чому було зосереджене вчення Павла? *2 до коринтян 4:5, 6.*
-
-
-

«Тим, які заперечували його апостольство, Павло доводив, що він «нічим не лишається позад передніших апостолів» (*2 до коринтян 11:5*). І це він робив не для власного піднесення, а для звеличення Божої благодаті. Люди, котрі намагалися принизити його покликання й роботу, боролися із Самим Христом, благодать і сила Котрого були явлені через Павла. Опір ворогів примусив апостола рішуче відстоювати свій статус і авторитет.

Павло благав віруючих, котрі у своєму житті пізнали Божу силу, повернутися до першої любові до євангельської істини. За допомогою незаперечних аргументів він доводив, що вони мають перевагу стати вільними в Христі. Завдяки Його викупній благодаті всі, хто цілковито підкоряється Йому, зодягаються в одягу Його праведності. Він відстоював думку, що кожна душа, котра прагне спасіння, повинна володіти справжнім, особистим духовним досвідом з Богом». – *Дії апостолів.* – С.388.

П'ятниця

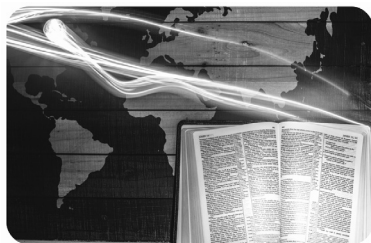
ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Що мені необхідно усвідомити щодо Божої благодаті?
2. Як я можу зростати в благодаті?
3. Яким чином проявляється віра?
4. Що було настільки небезпечним стосовно тих, які спокусили галатійців?
5. Що може стати причиною того, що я опинюся в небезпеці втратити мою першу любов Євангелії?

Субота, 6 листопада 2021 року

ПОЖЕРТВУВАННЯ ПЕРШОЇ СУБОТИ НА ЛІТЕРАТУРУ ДЛЯ НУЖДЕНИХ ПОЛІВ

Ми живемо в епоху інформації, у той самий час і в епоху дезінформації. Існує стільки неперевіреної неправдивої інформації, що часто потрібно багато часу і зусиль, аби спробувати відсіяти брехню і знайти істину. Це зазвичай стосується сфери новин; але наскільки важливішим це є у сфері релігії, де вічність стоїть на кону, де точно так само «брехня встигне облетіти весь світ, доки правда буде взуватися». – *Свідчення для Церкви. – Т.1. – С.463.*

Навіть з урахуванням усіх цінних цифрових ресурсів, які доступні в наше століття технологій, дослідження показують цікавий принцип: люди досі вважають інформацію надійнішою і достовірнішою, якщо вона надрукована. Це можливо через те, що друкований матеріал, як правило, добре продуманий і має певну стабільність і не настільки схильний до сенсаційності, як швидші форми засобів масової інформації. Проте якою б не була причина, люди схильні більше довіряти друкованим сторінкам.

Тому трактати, памфлети, журнали і брошури, що містять справжню істину, – це життєво важливі засоби проголошення вічної Євангелії. Випуск такого матеріалу вимагає витрат, і, на жаль, багато хто не може оплатити його, або для себе, або для того щоб роздати ці матеріали іншим людям. Отже, з огляду на те що нам як віруючим довірено завдання нести істину дорогоцінним душам, які перебувають у темряві по всьому світу, ми всі маємо священний обов'язок і привілей допомогти їм отримати її.

Пожертвування першої суботи сьогодні збираються на літературу для нужденних країн. Ваші щедрі, навіть жертвовні пожертвування можуть на відстані допомогти іншим людям дізнатися про повернення Христа і приготуватися до нього.

«Будь-хто може допомогти справі, безкорисливо виділивши зі своїх коштів, аби допомогти в різних галузях роботи, надаючи кошти для публікації трактатів і періодики, для поширення їх серед людей і для розсіювання істини. Люди, які жертвують кошти для того щоб просувати справу, несуть частину тягара роботи; вони є співпрацівниками Христа, тому що Бог надав їм кошти, довіряючи, що вони використовуватимуть їх для мудрих і святих цілей. Це один із засобів, що Бог передбачив для здійснення добра, один з талантів, який люди повинні пустити в обіг». // *Рев'ю енд Геральд, 9 січня 1883 року.*

Дякуємо за співпрацю з Христом!

Видавничий відділ Генеральної Конференції

Прямуючи за яким паном?

«Бо непокірливість – як гріх ворожбитства, а свавільство – як провина та служба бовванам» (1 Самуїлова 15:23, перша частина).

«Ті, хто представляють вчення, що суперечить Біблії, знаходяться під керівництвом великого відступника, який був вигнаний з Небесних дворів». – *Основи християнського виховання*. – С.331.

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідectва для Церкви. – Т.5. – С.137-148; Т.2 – С.461-465;

Патріархи і пророки. – С.635.

Неділя

31 жовтня

1. ВІЧНА ПРОБЛЕМА

- а. У чому полягає прихована основна причина, чому багато віруючих сьогодні спокушаються, подібно до галатійців? 1 Самуїлова 15:17-23 (перша частина).

«Лише зваблива сила сатани спонукає людей дивитися на себе, замість того щоб дивитися на Ісуса». – *Віра і діла*. – С.27.

«Наші справи вирішуються в Небесному суді. Ми щодня надаємо звіт перед цим судом. Кожному буде дана нагорода за його вчинки. Цілопалення та жертви і в давнину не були приємні Богу, якщо їх приносили з нечистими намірами. Самуїл сказав: «Чи жадання Господа цілопалень та жертов таке, як послух Господньому голосу? Таж послух ліпший від жертви, покірливість – краща від баранячого лою!» (1 Самуїлова 15:22). Усі гроші, які є на землі, не зможуть купити нам благословення Бога чи дарувати нам хоча б одну перемогу над гріхом.

Щоб якимось відкупитися від Бога, багато хто готовий принести будь-яку жертву, окрім тієї, яку їм слід принести, – скоритися, підпорядкувати свою волю Божій волі. Христос сказав Своїм учням: «Коли не навернетесь, і не станете, як ті діти, – не ввійдете в Царство Небесне» (Від Матвія 18:3). У цих коротких словах ми можемо отримати урок смиренності. Щоб наслідувати царство, ми повинні стати такими ж смиреними, наче малі діти». – *Свідectва для Церкви*. – Т.4. – С.84.

Нам'ятайте, будь ласка, про спеціальні пожертвування на літературу для нужденних полів

2. ЛЮБОВНА СЛІПОТА

а. Яка пастка часто сприяє звабливій силі сьогодні, іноді навіть серед тих, котрі називають себе віруючими?

Приповісті 6:23-26; 7:4, 5; 2 до Тимофія 3:5, 6.

«Коли чаклунська сила сатани керує людиною, Бог забувається нею, а людина, яка сповнена розпусними планами, звеличує себе. Ці ошукані душі таємно займаються розпустою і видають її за чесноту. Це – різновид чаклунства. Тому запитання апостола Павла до галатів звучить: *«Хто вас звів не коритися правді, [вас], яким перед очима Ісус Христос переднакреслений був, як ніби між вами розп'ятий?»* (До галатів 3:1). У ересях і розбещеності завжди присутня чаклунська сила. Свідомість буває настільки затуманеною, що людина не може міркувати розумно. Ілюзії та обман постійно відводять її від чистоти і моральності. Духовний зір притупляється, і люди, які колись були морально чистими, заплутуються під впливом брехливих вигадок агентів сатани, котрі видають себе за вісників світла. Саме такий обман і дає цим агентам настільки сильну владу над людьми. Якби вони зухвало виступили вперед і відкрито повели свій наступ на людей, то були б відкинуті без найменших вагань. Однак слуги лукавого спочатку завойовують симпатії людей, добиваючись їхньої довіри і створюючи репутацію святих, самовідданих мужів Божих, а потім під виглядом вісників, які виконують особливе доручення Бога, вони починають майстерно відводити душі з прямого шляху, підриваючи авторитет Божого Закону». – *Свідощтва для Церкви*. – Т.5. – С.142, 143.

б. Як певні види книг, відео, веб-сайтів і навіть музичні стилі породжують думки, які поступово призводять до таких проблем? Приповісті 23:6-8.

«Любовні романи і легковажні збуджуючі розповіді уособлюють клас книг, які є прокляттям для кожного читача. Автор ніби хоче дати хороше повчання, і вся його книга навіть може бути пройнята релігійним змістом, проте в більшості випадків це просто сатана зодягається в ангельські шати, аби краще обманювати і спокушати людей. На розум у величезній мірі впливає те, що він споживає. Любителі легковажних збуджуючих романів стають абсолютно нездатними виконувати свої обов'язки. Вони живуть у примарному, нереальному світі і не мають ніякого бажання досліджувати Святе Письмо і харчуватися Небесною манною. Їхній розум ослаблений і втрачає здатність міркувати про великі проблеми обов'язку та долі». – *Там саме*. – Т.7. – С.165.

3. ІНШИЙ ВПЛИВ

- а. Крім матеріалів, які сприяють легковажності або романтиці, читання, слухання та/або перегляд яких інших матеріалів може зачарувати нас? Назвіть деякі спокуси, які ворог використовує, аби вловити нас. *І Івана 2:15-17, 21 (остання частина); Дії 17:21.*
-
-
-

«Злочини та жорстокості, що змушують стискатися серце, мають чарівну силу для багатьох з молоді, пробуджуючи в них бажання до популярності, навіть нехай за допомогою здійснення найнечестивіших дій... Книги, які описують сатанинські дії людей, пропагують нечестиві справи. Немає потреби читати про жахливі подробиці злочинів і мук. Ніхто з віруючих в істину для нашого часу не повинен зберігати в пам'яті ці подробиці». – *Літературний євангелист*. – С. 75.

«Іншим джерелом небезпеки, якого ми повинні постійно остерігатися, є читання творів авторів-безбожників. На написання таких творів надихає ворог істини і ніхто не може читати їх, не наражаючи при цьому на небезпеку власну душу... Зачаровуюча, принадна сила невір'я і безбожності впливає на розум». – *Християнська родина*. – С. 413.

- б. Опишіть один з підступів ворога. Як він безуспішно був націлений на Ісуса, хоча занадто часто є успішним стосовно нас? *Від Луки 4:5-8; Від Івана 14:30.*
-
-
-

«Мета сатани – зробити цей світ привабливим для людей. Він володіє чарівною силою, яку використовує для того, щоб привернути увагу багатьох людей, навіть тих, котрі називають себе послідовниками Христа. Є багато так званих християн, які готові піти на будь-які жертви заради придбання багатства...

Тривожить те, що надто багато людей піддаються обману сатани. Він полонить яву блискучими перспективами земних надбань, від яких у них паморочиться в голові, і вони вважають, що це і є повне щастя. Вони спокусилися можливістю мати багатство, славу і владу. Сатана говорить людині: «Усе це я дам тобі – і владу, і багатство, за допомогою яких ти зможеш творити добро ближнім». Однак коли люди досягнуть усього, чого так прагнули, то виявлять, що їх ніщо не пов'язує з самовідданим Спасителем...

Часто перехід від християнського благочестя до світських принципів відбувається настільки непомітно – завдяки підступним спокусам лукавого, що душа, яку звабили, і не підозрює, що вона відокремилася від Христа і є Його рабом тільки за йменням». – *Поради щодо управління ресурсами*. – С. 213-215.

Пам'ятайте, будь ласка, про спеціальні пожертвування на літературу для нужденних полів

4. ЗГУБНИЙ ОБМАН

а. Чому ми повинні ревно боротися за християнську віру? *Юди 3, 4, 8, 11.*

«Непокірливість бере початок від сатани, і усяке обурення проти Господа викликає сатанинським впливом. Ті, котрі повстають проти Божого правління, вступають у союз із архивідступником, який використовує свою силу й хитрість, щоб поневолити їхні почуття і затьмарити розум. Сатана подає усе в неправдивому світлі. Подібно до наших прабатьків, ті, що перебувають у владі його звабних чар, бачать лише великі переваги від порушення Закону.

Немає переконливішого доказу чаклунської сили сатани, ніж той факт, що багато людей, яких він звів, обманюють себе думкою про те, нібито вони служать Богові...

[Цар] Саул з великим запалом провадив боротьбу з ідолопоклонством і чаклунством, однак його непослух Божественному наказові був викликаний тим самим духом протидії Богові; він був натхнений сатаною так само, як і ті, що займалися чарівництвом. Коли Саула докорили, до його непокірності додалася ще й впертість. Він не міг би завдати більшої образи Божому Духові навіть тоді, коли б відверто об'єднався з ідолопоклонниками.

Зневажливе ставлення до докорів і застережень Божого Слова та Його Духа дуже небезпечне. Багато людей, подібно до Саула, поступаються спокусі, доки у своєму засліпленні перестають бачити правдивий характер гріха. Вони тішать себе тим, що мали нібито добрий намір і не зробили нічого, що суперечило б Господнім вимогам. Діючи усупереч Духові благодаті, такі люди, врешті-решт, перестають чути Божий голос і залишаються в тенетах обману, який самі обрали». – *Патріархи і пророки*. – С.635.

«Кожен чоловік та жінка, і кожне дитя, які не перебувають під керівництвом Божого Духа, відчують на собі вплив сатанинського чарівництва. Словами і прикладом сатана зведе їх з істинного шляху». – *Вісті для молоді*. – С.278.

«Мої брати та сестри! Бог засмучений через ваші заздрість і ревності, через ваші запеклість і чвари. Усім цим ви показуєте послух сатані, а не Христу... Коли ж люди проявляють... гордість, марнославство, легковажність, злостивість, світськість, жадібність і дух критики, нам не потрібно говорити, з ким вони спілкуються, не треба пояснювати, хто є їхній найближчий друг. І хоча вони, можливо, не вірять у чаклунство, проте, вони спілкуються зі злим духом». – *Свідectва для Церкви*. – Т.5. – С.224, 225.

«Повстанням і відступництвом наповнене повітря, яким ми дихаємо. Це вплине на нас, якщо ми вірою не вхопимося своїми безпорадними душами за Христа». – *Звеличуйте Його*. – С.21.

5. ВЖИВАЮЧИ ЗАХОДІВ

- а. Яка небезпека причаїлася в Самарії за днів перших апостолів і як вона була вирішена? *Дії 8:9-13*. Чому ми особливо можемо бути натхненні кроком, який зробили деякі віруючі в Ефесі? *Дії 19:17-20*.

«Сатана володіє досконалим розумом і має своїх обраних агентів, за допомогою яких він підносить людей і наділяє їх честю вище за Бога. Однак Бог має владу; Він може взяти мертвих у злочинах і гріхах і за допомогою дії Духа, Який воскресив Ісуса з мертвих, перетворити характер людини, повертаючи душі втрачену Божу подобу». // *Наставник молоді, 7 лютого 1895 року*.

«Шлях до свободи від гріха пролягає через розп'яття нашого «я» і боротьбу з силами темряви». – *Наше високе покликання*. – С. 321.

«Якби значна частина опублікованих книг була знищена, можна було б зупинити ту чуму, яка здійснює жахливу справу, послаблюючи розум і спотворюючи серце. Немає людей, які настільки утвердилися у правильних принципах, що їм уже не загрожує небезпека спокуси. Від усього цього непотрібного читання слід рішуче відмовитися». – *Літературний євангеліст*. – С. 76.

«Невіруюча людина, коли навернеться, відчуватиме відразу до тих книг, які спонукали її сумніватися у Божому Слові. Розпусна людина, яка очистила свою душу покорою істині, не ризикне зайнятися легковажними розвагами з цікавості або за звичкою. До того ж вона не дозволить своєму розуму зупинятися на сценах, які зображені на сторінках людини, котра любить чуттєві насолоди. Вона усвідомлюватиме небезпеку, уникатиме спокуси сама і переконливо застерігатиме інших людей щодо її чарівної сили. Навернена людина буде не тільки протистояти злу, якого б ідола вона до цього не плекала, але, наскільки це можливо, триматиметься подалі від сили сатани. Знову нам хотілося б запитати послідовників Христа: «Ви спалили магічні книги?» // *Ознаки часу, 18 травня 1882 року*.

П'ятниця

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Чому ворог прагне викликати непокору серед тих, котрі шанують суботу?
2. Що ми повинні усвідомити щодо того, як перелюб представлений у сучасному суспільстві?
3. Як я можу ретельніше прямувати за Ісусом, коли стикаюся зі спокусою?
4. У яких сферах життя я можу опинитися сприйнятливим до зваблювання?
5. Які мої речі, можливо, краще викинути або навіть знищити?

Пам'ятайте, будь ласка, про спеціальні пожертвування на літературу для нужденних полів

Заповіт благодаті

«Щоб Авраамове благословення в Ісусі Христі поширилося на поган, щоб обітницю Духа прийняти нам вірою» (*До галатів 3:14*).

«До створення землі був укладений заповіт, який говорить про те, що ті, хто слухняні, ті, хто завдяки рясній милості стали святими характером і бездоганними перед Богом, будуть дітьми Божими. Цей заповіт, який укладений від вічності, був даний Авраамові за сотні років до Приходу Христа». – *Основи християнського виховання*. – С.403.

Додаткові матеріали для вивчення:
Патріархи і пророки. – С.363-373.

Неділя

7 листопада

1. ХРИСТОС У ПАТРІАРХАЛЬНІ ЧАСИ

а. Звертаючись до галатів, які перебували під впливом прихильників юдаїзму, як Павло представив зв'язок між Авраамом, котрого всі євреї вважали своїм батьком за родоводом, і Христом? *До галатів 3:6-8*.

«Не тільки в час Приходу Спасителя, а й упродовж усіх віків після гріхопадіння й обіцяного відкуплення *«Бог у Христі примирив із Собою світ»* (2 до коринтян 5:19). Христос був Основою і Центром системи жертвоприношення як за часів патріархів, так і в юдейські часи. З часу гріхопадіння наших прабатьків між Богом та людством не існувало прямого зв'язку. Отець віддав увесь світ до рук Христа, щоб через Його посередницьке служіння викупити людину та відстояти авторитет і святість Божого Закону. Усяке спілкування між Небом і грішним людством здійснюється через Христа». – *Патріархи і пророки*. – С.366.

б. Хто благословляється на відміну від тих, котрі проклинаються?
До галатів 3:9, 10.

2. ХРИСТОС І ДВА ЗАКОНИ

а. Поясніть зв'язок між Христом і Його вічним моральним законом Десяти Заповідей. *Ісаї 42:21; До галатів 3:11-14.*

«Божий Закон існував ще до створення людини. Він був пристосований до умов існування святих істот; навіть ангели перебували в послуху йому. Після гріхопадіння принципи праведності залишилися незмінними; ніщо не було вилучено із Закону, жодне з його святих установлень не могло бути покращено. І як він існував від початку, так існуватиме і протягом наступних нескінченних віків...

На підставі Закону, якому підкоряються ангели, котрий вимагає чистоти найпотаємніших думок, бажань та намірів і установлення якого «*кріпкі на вічні віки*» (*Псалом 111:8*), буде здійснений суд над усім світом у день Божий, котрий швидко наближається». – *Вибрані вісті*. – *Кн. 1*. – *С. 220*.

«Христос і Отець, стоячи поруч на горі, з урочистою величчю виголосили Десять Заповідей». – *Євангелізм*. – *С. 616*.

«Якби Божий Закон можна було скасувати або змінити, тоді Христові не треба було б страждати за наслідки наших переступів. Він прийшов пояснити ставлення Закону до людини і на прикладі власного життя виявити послух його Заповідям». – *Бажання віків*. – *С. 307, 308*.

б. Поясніть контраст у церемоніальному законі, який вказував на жертвового Агнця Божого. *До євреїв 9:27, 28 (перша частина); 10:1, 4-10.*

«Було дано також обітницю про Спасителя і призначено жертвоприношення, які вказували на смерть Христа як на величну Жертву за гріх. Але якби Божий Закон ніколи не порушувався, то не існувало б смерті, і не було б потреби у Спасителі, а отже, не було б потреби і в жертвах». – *Патріархи і пророки*. – *С. 363*.

«Багато хто намагається звести ці дві системи в одну; вдаючись до віршів, у яких йдеться про церемоніальний закон, ці люди силкуються довести, що моральний Закон скасований; але це ні що інше, як спотворення Писань. Різниця між двома системами велика й очевидна. Церемоніальний закон складався з прообразів, які вказували на Христа, Його жертву і священство. Євреї повинні були виконувати всі ритуали закону з його жертвами й обрядами доти, доки прообраз не зустрінеться з реальністю, що стало можливим через смерть Христа, – Божого Агнця, Який узяв на Себе гріхи всього світу. Відтоді всі жертвоприношення повинні були припинитися». – *Там саме*. – *С. 365*.

3. БЛАГОДАТЬ

а. Коли заповіт благодаті вперше знадобився і відразу був наданий, вказуючи на прийдешнього Спасителя? *Буття 3:9-11, 14, 15, 21.*

«Ще до того як з'явився гріх, Спаситель уже був». – *Бажання віків.* – С.210.

«Заповіт благодаті вперше був укладений з людиною в Едені; після гріхопадіння людина отримала Божественну обітницю про те, що насіння жінки зітре змієві голову. Цей заповіт пропонував усім людям прощення та зміцнюючу Божу благодать для послуху в майбутньому через віру в Христа. Він також обіцяв їм вічне життя за умови збереження вірності Божому Заповіті. Таким чином патріархи отримали надію на спасіння». – *Патріархи і пророки.* – С.370.

б. Яким чином цей заповіт був оновлений з Авраамом? Коли він був утверджений? *Буття 22:18; До галатів 3:14-18.*

«Авраам... вірив, що Христос може дати прощення гріхів. Ця віра була зарахована йому в праведність. Заповіт із Авраамом також підтримував авторитет Божого Закону. Господь з'явився Авраамові зі словами: «*Я Бог Всемогутній! Ходи перед лицем Моїм, і будь непорочний!*» (*Буття 17:1*). Ось яким було Боже свідчення про Його вірного слугу: «*Авраам послушав Мого голосу, і виконував те, що виконувати Я звелів: заповіді Мої, постанови й закони Мої*» (*Буття 26:5*). І Господь об'явив йому: «*І Я складу заповіта Свого поміж Мною та поміж тобою, і поміж твоїм потомством по тобі на їхні покоління на вічний заповіт, що буду Я Богом для тебе й для нащадків твоїх по тобі*» (*Буття 17:7 – виділено автором*).

Хоч цей заповіт був укладений з Адамом і відновлений з Авраамом, він не міг бути утвердженим до смерті Христа. Він існував як Божа обітниця з того часу, як було вперше згадано про викуплення; його приймали вірою, але після того, як заповіт був затверджений Христом, він став називатися **новим** заповітом. Основою цього заповіту є Божий Закон, а сам заповіт – лише засобом, за допомогою якого люди знову могли перебувати в гармонії з Божественною волею, бути слухняними Божому Закону». – *Там саме.* – С.370, 371.

4. ДВА ЗАПОВІТІ

а. Яким був «старий заповіт», хто його порушив і чому на нього не можна було покладатися? *Вихід 24:6-8; 32:1, 31.*

«Інша угода, названа в Писанні «старим заповітом», була укладена між Богом та Ізраїлем на Синаї і затверджена кров'ю жертви...

У час своєї неволі народ великою мірою втратив знання про Бога та принципи, закладені в основу заповіту з Авраамом...

Проводячи життя серед ідолопоклонства та аморальності, вони не мали правдивого уявлення про Божу святість і надзвичайну гріховність власних сердець; про свою абсолютну неспроможність власними силами дотримуватися Божого Закону; про потребу в Спасителі. Усього цього їм треба було навчитись.

Бог привів їх до Синаю, явив там Свою славу, дав Закон з обітницею великого благословення за умови послуху. «Коли справді послухаєте Мого голосу, і будете дотримувати заповіту Мого, то... ви станете Мені царством священиків та народом святим» (*Вихід 19:5, 6*). Люди не усвідомлювали власної гріховності, не розуміли, що без Христа не зможуть виконувати Божий Закон; без вагання вони уклали заповіт з Богом. Вважаючи, що можуть самі досягти праведності, вони проголосили: «Усе, що говорив Господь, зробимо й послухаємо!» (*Вихід 24:7*). Ізраїльтяни були свідками того, як у страхітливій величі проголошувався Закон, тремтіли від жаху біля підніжжя гори; однак минуло лише декілька тижнів після того, як вони порушили заповіт з Богом, поклоняючись литому ідолі. Розірвавши заповіт, вони вже не могли розраховувати на Божу прихильність». – *Патріархи і пророки*. – С.371, 372.

б. Яким чином Господь милостиво оновив перший заповіт, який був даний Авраамові, назвавши його «новим» заповітом? *Єремії 31:33, 34; Псалом 40:9.*

«Той самий Закон, котрий був написаний на кам'яних таблицях, закарбовується Святим Духом на скрижалях серця. Замість намагання досягти власної праведності, ми приймаємо праведність Христа. Його Кров очищує нас від наших гріхів. Його послух приймається замість нашого. Після того серце, відновлене Святим Духом, принесе плоди Духа». Благодаттю Христовою ми житимемо в послуші Божому Заповіту, записаному в наших серцях. Маючи Христового Духа, ми будемо наслідувати Його вчинки». – *Там саме*. – С.372.

5. ХРИСТОС, ЯКИЙ СЯЄ ЗСЕРЕДИНИ

а. Як Новий Заповіт описує цей заповіт благодаті для нас сьогодні?

До євреїв 8:10-13; Якова 2:18-23.

«Авраам вірив Богові. Звідкіля ми знаємо, що він вірив? Його вчинки свідчили про характер його віри, і його віра зарахована йому в праведність.

Сьогодні ми потребуємо віри Авраама, щоб розсіяти темряву, яка згущується навколо нас, і яка не дозволяє проникнути ніжному світлові Божої любові і затримує духовне зростання. Наша віра повинна бути сповнена добрими вчинками, бо віра без справ мертва. Кожен виконаний обов'язок, кожна принесена в Ім'я Ісуса жертва щедро винагороджуються. За кожен виконаний обов'язок Бог обіцяє і посилає благословення». – *Відображаючи Христа*. – С. 79.

«Сила перетворення благодаті Христа формує характер того, хто віддає себе на служіння Христу. Сповнена Духом Спасителя, така людина готова зректись себе, взяти гріх і йти на будь-яку жертву заради Господа. Тепер вона не може залишатися байдужою до тих, котрі гинуть навколо неї. Її власне «я» відійшло на задній план. Вона стала новим творивом у Христі, і в її житті вже не залишається місця самовдоволенню...

Чи достатньо глибоко ви усвідомили цінність жертви, яка була принесена на Голгофському хресті, щоб захотіти підпорядкувати всі інші інтереси справі спасіння душ? Те ж безмежне бажання спасати грішників, яке було характерне для життя Спасителя, властиве і кожному Його істинному послідовникові. Християнин не хоче жити тільки для себе. Він з радістю віддає все, що у нього є, і всього себе на служіння Господу. Він керується невимовним бажанням здобувати душі для Христа. Людям, які не мають такого бажання, варто подумати про власне спасіння і молитися про дух служіння». – *Свідectва для Церкви*. – Т. 7. – С. 9, 10.

П'ятниця

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Де був Христос в епоху Старого Заповіту?
2. У чому полягає різниця між моральним і церемоніальним законами?
3. Як довго існував новий заповіт і чому він названий «новим»?
4. За допомогою чого ми стаємо здатними дотримуватися морального Закону святого Бога?
5. Що ви поясните людині, яка звинувачує вас у тому, що ви перебуваєте «під законом»?

Євангелія у своїй чистоті

«Тому ти вже не раб, але син. А як син, то й спадкоємець Божий через Христа» (До галатів 4:7).

«Бог дав досконале правило життя у Своєму Законі. Виконуючи його, людина житиме ним через заслуги Христа. У разі порушення Закон має силу засуджувати. Закон направляє людей до Христа, а Христос вказує їм назад на Закон». – *Наше високе покликання*. – С.138.

Додаткові матеріали для вивчення:

Вибрані вісті. – Кн.1. – С.233-235, 340-344;

Рукописи. – Т.9. – С.181-187.

Неділя

14 листопада

1. НАША ЄДИНА НАДІЯ

а. Чого нам слід навчитися з того, на чому був зосереджений Павло, ділячись непопулярною істиною з іншими людьми?

2 до коринтян 4:5; До галатів 3:19-22.

«Язичникам [Павло] проповідував Христа як їхню єдину Надію на спасіння, не розповідаючи спочатку нічого певного про Закон. Однак коли душі поган зміякшувалися пізнанням Христа як Божого дару для нашого світу і люди усвідомлювали служіння Спасителя як дорогоцінної Жертви, Яка демонструє любов Бога до людини, апостол красномовно, але просто показував Його любов до всього людства – юдеїв і язичників, якою вони можуть спастися, віддавши свої серця Йому. Таким чином, коли пом'якшені й слухняні люди віддавали себе Господу, Він розкривав їм Закон Божий як випробування їхньої слухняності. Так діяв Павло, пристосовуючи свої методи для навернення душ. Якби він представляв Слово різко і невміло, то не досяг би сердець ані юдеїв, ані язичників.

Він вів язичників так, щоб вони побачили надзвичайно важливі істини про Божу любов... Поставало питання, чому була потрібна настільки величезна жертва, і тоді він звертав увагу на образи у всіх Писаннях Старого Заповіту, які розкривають Христа в Законі, і вони наvertsалися до Христа і до Закону». – *Південна робота*. – С.77.

2. ПРИВЕДЕНІ ДО ХРИСТА

а. З чим порівнюється Закон у зв'язку з Христом і нашою великою потребою в Ньому? *До галатів 3:23-26; Від Івана 15:5.*

«Коли грішник дивиться в це велике дзеркало правди, він бачить недоліки свого характеру, він бачить себе таким, яким він є насправді: заплямованим, нечистим і осудженим. Однак він знає, що Закон не може зняти провину або пробачити злочинця. Він повинен йти далі. Закон служить лише провідником до Христа. Грішник повинен дивитися на свого Спасителя, Який поніс його гріх. І коли Христос відкривається йому на Голгофському хресті Таким, Який вмирає під гнітом гріхів усього світу, Святий Дух показує грішникові ставлення Бога до всіх, хто кається в своїх злочинах. [Від Івана 3:16 цитується]». – *Вибрані вісті*. – Кн.1. – С.213.

«Мене просять висловити власну думку про Закон у *Посланні до галатів*. Який закон є путівником до Христа? Я відповідаю: обидва – і церемоніальний закон, і моральний кодекс Десяти Заповідей». – *Там саме*. – С.233.

«Лише через Христа, лише через Нього джерела життя можуть оживити людську природу, змінити нахили людини, направити її прагнення до Неба». – *Там саме*. – С.341.

«[До галатів 3:24 цитується]. У цьому уривку Святого Письма Дух Святий через апостола особливо говорить про моральний Закон. Закон відкриває нам гріх і викликає в нас почуття потреби у Христі, щоб прагнути до Нього для отримання прощення і миру, здійснюючи покаєння і віру в нашого Господа Ісуса Христа...

Закон Десяти Заповідей не повинен розглядатися нами лише з боку заборон, а, навпаки, з боку милосердя до нас. Його заборони – це надійна гарантія нашого щастя в послуху. Прийнятий у Христі, він виробляє в нас чистоту характеру, який принесе нам радість на віки вічні. Для слухняних людей він є захисним муром. Ми бачимо в ньому доброту Бога, Який відкриває людям незмінні принципи праведності і бажає захистити нас від гріхів, які є результатом злочину...

Закон є вияв Божої волі. Коли ми приймаємо його у Христі, він стає нашою волею. Він піднімає нас над силою природних бажань і нахилів, над спокусами, що ведуть до гріха». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.6. – С.1110.

б. Як наша обітниця, що була дана Христу при хрещенні, призначена для того, щоб підтвердити зміни в нашому житті?

До галатів 3:27; До римлян 13:14.

3. ОБ'ЄДНУЮЧИСЬ У ГАРМОНІЇ

а. Назвіть один ключовий аспект справжніх послідовників Христа.
До галатів 3:28.

«Кожен представник роду людського, котрий віддає себе Христу, пізнає істину і кориться їй, стає членом однієї сім'ї. Мудрі й невігласи, багаті й бідні, язичники й раби, білі чи чорні – за душі всіх людей Ісус сплатив ціну викупу. Якщо вони вірують у Нього, Його Кров очищає їх від усілякого гріха. Ім'я чорношкірого написано в Книзі Життя поруч з ім'ям білої людини. У Христі всі єдині. Походження, положення у суспільстві, національність чи колір шкіри не можуть піднести або принизити людину. Характер – ось що прикрашає або безчестить її. Якщо індіанець, китасць чи чорношкірий віддає Богу своє серце в слухняності й вірі, Ісус любить його не менше за інших, незалежно від кольору його шкіри. Він називає його Своїм улюбленим братом». – *Вибрані вісті*. – Кн.2. – С.342.

«Оскільки діти Божі мають єдність у Христі, то як же тоді Ісус ставиться до кастовості, соціального розшарування, до поділу за кольором шкіри, положення, добробуту, походження або освіченості? Секрет єдності полягає в рівності віруючих у Христа». – *Там саме*. – Кн.1. – С.259.

б. Поясніть наш християнський обов'язок, з огляду на те що в суспільстві існує нерівність. *До ефесян 6:5-9.*

«Христос і Його місія були неправильно представлені, через що багато людей вважають, що Євангелія недоступна для них. Однак вони не повинні почуватися відокремленими від Христа. Немає таких перешкод, які були б зведені людьми чи сатаною і які не могла б подолати віра». – *Бажання віків*. – С.403.

«Немає такої людини або такої нації, які були б досконалі в кожному звичаї та в кожній думці. Усі повинні навчатися один у одного. Тому Бог бажає, щоб люди різних національностей збиралися разом, аби бути єдиними в думках, поглядах і цілях. Тоді єдність у Христі стане дійсністю...

Дивіться на Ісуса, брати; наслідуйте Його манери і дух, і у вас не буде жодних труднощів, щоб знайти доступ до різних класів людей». – *Свідчення для Церкви*. – Т.9. – С.180, 181.

«Християнство міцно єднає пана і раба, царя і підданого, служителя Євангелії і нікчемного грішника, котрі знайшли у Христі очищення від гріха. Вони обмиті однією Кров'ю, оживотворені одним Духом, вони стають одне в Ісусі Христі». – *Дії апостолів*. – С.460.

4. ЧИСТОТА ВІРИ В ЙОГО ЖЕРТВІ

а. Поясніть привілей прийняття в Божу сім'ю. *До галатів 3:29; 4:1-7*. Як це відбувається? *Від Івана 1:12, 13*.

«Вам потрібно просто повірити Богу, і Святий Дух вдихне у вас нове життя. Ви тепер – член Його родини. Він любить вас так само, як Свого Сина». – *Дорога до Христа*. – С.52.

«О, який чудовий План викуплення у своїй простоті й повноті! Він не тільки дає грішникові повне прощення, але також і відновлює його, готуючи йому шлях, щоб він міг бути прийнятий як син Божий. Через покору він може знайти любов, мир і радість. Його віра може об'єднати його слабкість з Христом, Джерелом Божественної сили, і завдяки заслугам Христа він знайде благовоління у Бога, бо Христос задовольнив вимоги Закону, і тепер Він зараховує Свою праведність зламаний, віруючій душі». – *Щоб мені пізнати Його*. – С.96.

б. Через ваду гордості в нашій людській природі, яке нове веління дав Христос Своїй Церкві? Однак як галатійці натомість проявили нездатність навіть оцінити Його розп'яття? *Від Івана 13:14; До галатів 4:8-10*.

«Цей обряд [смиріння] головним чином звертається не до розумових здібностей людини, а до її серця. Він необхідний для її морального і духовного єства. Якби Його учні не потребували цього, то він не був би залишений для них як останній встановлений обряд, що пов'язаний з останньою Вечерею і включає її. Христос хотів залишити Своїм учням обряд, який би зробив для них те, чого вони потребували, – звільнив би їх від обрядів і церемоній, які вони досі виконували як необхідні, і яких прийняття Євангелії позбавило сили. Подальше дотримання цих обрядів ображало б Єгови». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.5. – С.1139, 1140.

«У церквах Галатії відкрита, незамаскована омана замінювала віру Євангелії. Христос, справжня Основа, був практично відкинутий заради застарілих церемоній юдаїзму». – *Нариси з життя Павла*. – С.190.

5. ПРАЦЯ ЛЮБОВІ

- а. Чого ми всі можемо навчитися з ніжних і турботливих закликів Павла? До галатів 4:11-18.**
-

«Щоб мудро поводити себе з різними категоріями людей, за будь-яких обставин і умов, необхідна мудрість і розсудливість, освічена і освячена Божим Духом. Служитель Христа повинен навчитися того, наскільки важливо пристосувати свою роботу до становища тих, кому він прагне допомогти. М'якість, терпіння, рішучість і твердість однаково необхідні, але вони повинні застосовуватися з належною проникливістю. Лише підтримуючи тісний зв'язок з Богом, Його слуги можуть сподіватися розсудливо зустріти випробування і труднощі, які досі виникають у громадах.

Павло представив галатам Євангелію Христа в її чистоті. Його вчення були в гармонії зі Святим Письмом, і Святий Дух був свідком його праці. Тому він застерігав своїх братів і сестер, аби вони не прислухалися до того, що суперечить істині, якої вони були навчені». – *Нариси з життя Павла*. – С.190.

- б. Яким чином об'єднані Закон і Євангелія дають нам надію? До галатів 4:19-21.**
-

«Ніхто з віруючих в Ісуса Христа не перебуває в рабстві Божого Закону, оскільки Його Закон є закон життя, а не смерті для тих, хто коряться Його Заповідям. Усі, хто розуміють духовність Закону, всі, хто усвідомлюють його силу визначити гріх, знаходяться в такому самому безпорадному стані, що й сатана, якщо не приймуть цього даного для них викупу в цілющій жертві Ісуса Христа... Послух кожному принципові Закону став можливим тільки через віру в Христа». – *Рукописи*. – Т.8. – С.98.

П'ятниця

19 листопада

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

- 1. Чому настільки важливо представляти Христа, коли ми говоримо про Божий моральний Закон?**
- 2. Як ті, хто відкидають або Христа, або Закон, шкодять самим собі?**
- 3. Яким чином я можу краще сприяти Христовій єдності з тими людьми, які не схожі на мене?**
- 4. Чому це є неправильно, якщо християни в наш час увічнюють юдейські обряди?**
- 5. Як я можу більше уподібнитися до Павла в моєму підході до навернення душ?**

Християнська свобода

«Бо сили не має в Христі Ісусі ані обрізання, ані необрізання, – але віра, що чинна любов'ю» (До галатів 5:6).

«Віра, що чинна любов'ю і очищає душу, – це святий, піднесений засіб, який освячує і покликаний пом'якшувати і підкорювати грубу людську природу. Христова любов повинна стримувати віруючих людей, змушуючи їх діяти одностайно під покровом Голгофського хреста». – *Медичне служіння*. – С.316.

Додаткові матеріали для вивчення:
Патріархи і пророки. – С.145-147.

Неділя

21 листопада

1. РАБІНЯ ЗА ТІЛОМ

а. Як досвід Авраама показує духовне рабство життя нашими власними обмеженими силами? Буття 16:1-4, 11, 12, 15; До галатів 4:22-25.

«Без жодного сумніву Авраам прийняв обітницю про сина, проте не дочекався, щоб Бог виконав Своє Слово у Свій час і Своїми засобами. Виконання обітниці було відкладене, щоб випробувати його віру в Божу силу; та Авраам не витримав цього випробування. Переконана в неможливості мати дитину в похилому віці, Сарра запропонувала власний план виконання Божественного наміру, згідно з яким Авраам міг взяти одну з її служниць за другу дружину. Багатоженство в ті часи поширилося настільки, що вже не вважалося гріхом, однак воно було порушенням Божого Закону, що фатально позначилося на святості й спокої родинних стосунків. Шлюб Авраама з Аґар мав погані наслідки не лише для його сім'ї, а й для майбутніх поколінь». – *Патріархи і пророки*. – С.145.

«Брак віри у Авраама і Сарри призвів до появи на світ Ізмаїла, до змішання праведного насіння з нечестивими...

Ізмаїл став отаманом у пустелі, провадячи розгнuzдане, розбишацьке життя... Могутній народ, що вийшов від нього, мав буйну вдачу, це були язичники». – *Там саме*. – С.174.

2. ВІЛЬНА ЗА ОБІТНИЦЕЮ

а. Що сталося, коли Авраам і Сарра повністю повірили в Божу обітницю про сина? Чому? *Буття 18:11-14; 21:1, 2; До свреїв 11:11.*

б. Опишіть дивовижний привілей, який доступний дітям віри, подібно до чуда народження дитини престарілою Саррою. *До галатів 4:26-28.*

«Христос має силу підняти найбільших грішників із *«гробу згнуття»* та привести їх туди, де вони будуть визнані дітьми Божими, співспадкоємцями безсмертної спадщини з Христом.

Багато хто з цих людей перебувають у цілковитому розчаруванні. Довгий час буди нікчемними і знедоленими, вони стали наче стоїки. На них дивляться як на нездатних зрозуміти і прийняти Євангелію Христа. Однак чудо Божественної благодаті може абсолютно змінити їх. Через вплив Святого Духа обмеженість, яка заважає їм піднятися на вищий щабель, зникне. Затуманений, притуплений розум прокинеться. Раб гріха стане вільним. Духовне життя відродиться і зміцниться. Порочність буде видалена і невігластво подолане. Через віру, що чинна любов'ю, серце очиститься, а розум просвітиться». – *Свідцтва для Церкви. – Т.7. – С.229.*

в. Чому Агар та Ізмаїла потрібно було назавжди вигнати з дому Авраама? Які глибокі духовні уроки ми можемо отримати з цього? *Буття 21:9-12; До галатів 4:29-31; До римлян 13:12.*

«Якби Бог схвалював багатоженство, Він не звелів би Авраамові відіслати Агар та її сина. Цим Він бажав викласти всім урок про те, що права і щастя шлюбних відносин потрібно завжди поважати й оберігати, навіть ціною великої жертви. Сарра була першою та єдиною справжньою дружиною Авраама. Їй належали права дружини й матері, якими ніхто інший в сім'ї не міг володіти. Вона шанувала свого чоловіка, називаючи його паном, але ревнувала, аби він не розділяв своєї любові між нею та Агар. Бог не осудив Сарру за її поведінку. Ангели висловили докір Авраамові за недовір'я до Божої сили, котре спонукало його взяти Агар за дружину, гадаючи, що через неї виконається обітниця». – *Історія викуплення. – С.80.*

3. ВИЗВОЛЕННЯ

а. Як Павло запрошує нас прийняти визволення через Христа?

До галатів 5:1.

«Ті, хто вірують у Христа і коряться Його заповідям, знаходяться вже не в рабстві Божого Закону, бо для вірних і слухняних людей Його Закон – не закон рабства, а свободи. Кожен, хто вірить у Христа, хто покладається на силу воскреслого Спасителя, Який зазнав покарання, що призначене грішникові, хто чинить опір спокусі і посеред нечестя наслідуює зразку, який був поданий Христовим життям, той через віру в викупну жертву Христа стане учасником Божественної природи, уникаючи похадливого світового тління. Кожен, хто вірою кориться Божим заповідям, досягне святості, в якій перебував Адам до свого падіння». – *У Небесних оселях.* – С.146.

б. Який заклик робить Павло, аби ми зосередили свою увагу і уникали розбіжностей, які викликані тим, що ми заходимо за межі написаного?

До галатів 5:2-4.

«Юдейські вчителі... наполягали на тому, що навернені в християнство люди повинні дотримуватися церемоніального закону щодо обрізання. Вони досі стверджували, що справжній Ізраїль – це піднесені й привілейовані діти Авраама, які мають право на всі дані йому обітниці. Вони щиро вважали, що займаючи нейтральну позицію між юдеями і християнами, вони успішно видалять ненависть, яка пов'язана з християнством, і зберуть велику кількість юдеїв.

Вони відстоювали свою позицію, яка є протилежною до позиції Павла, показуючи, що порядок апостола приймати язичників до Церкви без обрізання відштовхнув від прийняття віри більше юдеїв, ніж привернув язичників. Так вони виправдовували своє протистояння щодо результатів спокійних роздумів Богом визнаних слуг. Вони відмовилися визнати те, що робота Христа повинна охопити повністю весь світ. Вони заявляли, що Він був Спасителем тільки для євреїв, тому вони дотримувалися такої думки, що язичники повинні обрізатися, перш ніж їм буде надана велика честь стати членами Христової Церкви». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт].* – Т.6. – С.1110, 1111.

4. ВІРА, ЯКУ НЕПРАВИЛЬНО ЗРОЗУМІЛИ

а. Що підвело підсумок смиренної, вірної позиції Павла? *До галатів 5:5.*

«Довір свою справу Господу і вір у Його Слово. Вір, о, вір Слову Господа і ходи вірою, а не баченням! Заново посвяти себе Богові. Будь вірний і відданий *«Так говорить Господь»* і стій у свободі, яку дарував нам Христос». – *Погляд вгору.* – С.337.

б. Як часто апостола неправильно розуміли іншодумці в Галатії та в інших місцях Церкви? *До галатів 5:7-12; 1 до коринтян 1:10-13.*

«Рада [учнів у Єрусалимі]... щодо цього питання вирішила, що навернені з юдеїв можуть, якщо вони хочуть, дотримуватися обрядів закону Мойсея, разом з тим, ці обряди не повинні стати обов'язковими для навернених з язичників. Противники отримали для себе користь з цього, наполягаючи на відмінності між вірними церемоніальному законі і тими, хто не дотримуються його, вважаючи, що останні знаходяться далі від Бога, ніж попередні.

Це невдоволення схвилювало Павла. Він підніс свій голос у строгому докорі: *«Коли ви обрізуєтесь, – то нема вам тоді жадної користи від Христа»* (*До галатів 5:2*). Прихильники, які стверджували, що християнство не має цінності без обрізання, налаштували себе цим проти апостола, і він був змушений тепер зустріти їх у кожній церкві, яку він заснував або відвідав: в Єрусалимі, Антіохії, Галатії, Коринті, Ефесі та Римі. Бог спонукав його здійснювати велику роботу – проповідувати про Христа і Його розп'яття; обрізання або не обрізання нічого не значило. Прихильники, які сповідують юдаїзм, дивилися на Павла як на зрадника, який схильний руйнувати стіну поділу, що встановлена Богом між ізраїльтянами та світом. Вони відвідали кожну засновану ним церкву, утворюючи там розділення. Вважаючи, що мета виправдовує засоби, вони висували хибні звинувачення проти апостола і намагалися зганьбити його авторитет. Коли Павло відвідував церкви після цих настирливих і безсовісних супротивників, він зустрів багатьох людей, котрі дивилися на нього з недовірою, а деякі навіть зневажали його працю.

Це розділення щодо церемоніального закону і відносні заслуги різних служителів, які викладають вчення Христа, викликали в Павла велику тривогу і спонукали старанніше працювати. [*1 до коринтян 1:10-13* цитується]. – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт].* – Т.6. – С.1111.

Пам'ятайте, будь ласка, про спеціальні пожертвування наступної суботи!

5. ЯКІ ДІЇ ВІРИ?

- а. Хоча церемоніальний закон і обрізання були дані Богом з певною метою за часів древньої єврейської системи, що повинні усвідомити всі, хто приймають Христа як єдине Джерело вічного життя? *До галатів 5:6.*

«Справжня віра завжди діє любов'ю. Коли ти дивишся на Голгофу, то робиш це не для того, щоб заспокоїти душу, котра нехтує обов'язком, або приспати себе, а для того, щоб відродити віру в Ісуса, віру, яка очистить душу від егоїзму. Коли ми вірою покладаємося на Христа, наша робота тільки починається. У кожної людини є порочні й гріховні звички, які треба викоринити за допомогою рішучої боротьби. Кожна душа повинна боротись подвигом віри. Якщо людина стала послідовником Христа, вона не може залишатися хитрою в справах, черстою, позбавленою співчуття. Її мова не може бути грубою, а поведінка – бундючною і самовпевненою. Вона не буде владною, не вдаватиметься до різких слів, критики й осуду». – *Вибрані вісті.* – Кн.2. – С.20.

«Праця любові виникає з дій віри. Біблійна релігія означає постійну роботу. *«Отак ваше світло нехай світить перед людьми, щоб вони бачили ваші добрі діла, та прославляли Отця вашого, що на небі» (Від Матвія 5:16).* *«Зо страхом і тремтінням виконуйте своє спасіння. Бо то Бог викликає в вас і хотіння, і чин за доброю волею Своєю» (До филип'ян 2:12, 13).* Ми повинні бути старанними в добрих справах; намагатися здійснювати благу працю. Істинний Свідок каже: *«Я знаю діла твої».*

Якщо правильним є те, що наша активна діяльність не несе в собі гарантії спасіння, то правильним також є й те, що віра, яка об'єднує нас із Христом, спонукає душу до дій». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт].* – Т.6. – С.1111.

П'ятниця

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Яким чином ми можемо вчинити гріх, подібний до того, який зробила Агар, народивши сина Авраамові?
2. Яке благословення і який обов'язок отримали Авраам і Сарра, коли більше повірили Богові?
3. Як я можу опинитися в небезпеці додати або відняти від написаного Богом, щоб, можливо, повернути більше людей? Чому так робити неправильно?
4. Яким чином я можу викликати розбіжності щодо питань, які не торкаються спасіння?
5. Що має бути правильною мотивацією усього, що я роблю в житті?

Субота, 4 грудня 2021 року

ПОЖЕРТВУВАННЯ ПЕРШОЇ СУБОТИ ДЛЯ ДОМУ МОЛИТВИ В МІСТІ СЕНТЕШ, УГОРЩИНА

Угорщина – це одна з 50 країн європейського континенту, на якому існує дуже багато культур. В історії Реформаційного Руху Угорщина відіграла значну роль. У ситуації, що склалася в Європі до 1915 року, Реформаційний Рух почав поширюватися з цієї країни. Четверта сесія Генеральної Конференції також проводилася тут у 1934 році. Під час Другої світової війни наші брати та сестри дуже постраждали тут, а деякі навіть віддали своє життя за віру.

Кількість членів зростала, і завдяки зусиллям багатьох наших прабатьків ми маємо п'ять молитовних будинків у цій країні. Протягом минулих років ми змогли зробити ремонт Дому молитви завдяки одному з пожертвувачів суботньої школи, і ми вдячні нашим братам та сестрам з усього світу за їхню щедрість.

Одна з найбільших наших проблем тут в Угорщині – це відсутність двох поколінь серед нас і через це тягар догляду за молитовними будинками та їхній ремонт надто великий і непосильний для нас. З Божої милості ми не хотіли б передавати цей тягар наступному поколінню, а замість цього хотіли б допомогти їм зосередитися і вкладати всі свої кошти і здібності в місіонерську роботу в цій країні.

Одна з церковних будівель, яка найбільше потребує ремонту, знаходиться в Сентеші, де у нас є 15 членів і багато молоді різного віку, які ревно беруть участь у всій місіонерській діяльності. Ця невелика будівля була побудована за старими технологіями. Необхідно не тільки зробити ремонт, але також модернізувати і розширити її або, можливо, придбати або побудувати нову. Те, що ми зможемо зробити, залежить від вашої щедрості.

«Подивіться на потік, який тече по схилу гори і оживляє спраглу землю на своєму шляху. Яке благословення він приносить! Можна подумати, що така щедра віддача виснажить його. Однак частиною великого Божого плану є те, що потік, який віддає воду, ніколи не вичерпується. День у день, з року в рік він біжить по своєму руслу, завжди отримуючи і завжди віддаючи». – *Моє життя сьогодні*. – С. 223.

Ми молимося про те, щоб Бог благословив вас і віримо, що ваше пожертвування Бог поверне вам удесятеро.

***Ваші брати та сестри з
Угорського Місіонерського Поля***

Ходіння в Дусі

«І кажу: ходіть за духом – і не вчините пожадливости тіла»
(До галатів 5:16).

«Якби ми всі йшли слідами Голгофського Страждальця, то наші гордовиті серця були б підкорені благодаттю Христа. Між братами та сестрами не було б ніяких розбіжностей, а в покорі розуму кожен вважав би інших кращими за себе. Ваша любов один до одного виражалася б у словах і добрих вчинках, а ця холодна жорстокість була б розтоплена любов'ю Ісуса». // *Ознаки часу, 9 березня 1888 року.*

Додаткові матеріали для вивчення:
Свідчення для Церкви. – Т.1. – С.612-620.

Неділя

28 листопада

1. ЗАКЛИК СЛУЖИТИ

а. На відміну від простого сповідання релігії, що є найвагомішим доказом того, що ми дійсно дозволили вписати Закон Божий у наші серця?
До галатів 5:13, 14; Від Матвія 5:43-48.

«Законницької релігії не досить для того, щоб привести душу до згоди з Богом. Тверда, сувора правовірність фарисеїв, позбавлена любові, лагідності й каяття, стала для грішника лише каменем спотикання. Фарисеї були подібні до солі, що втратила свою силу, бо не могли врятувати світ від морального занепаду. Єдина правдива віра – це «віра, що чинна любов'ю» (До галатів 5:6), спроможна очистити душу. Подібна до закваски, вона змінює характер». – *Блаженства, промовлені на горі. – С.53.*

«Віра діє любов'ю і очищає душу. Вона веде до послуху й вірного виконання слів Христа. Християнство за своєю суттю є практичним: воно пристосовується до всіх обставин життя. «Ви ж свідки Мої», – говорить Господь (Ісаї 43:12). Де ж? Звісно, у світі, тому що ви повинні поширювати на світ святий вплив. У нашому серці повинен бути Христос, Якого ви повинні проповідувати, відкриваючи людям красу Його характеру». – *Вісті для молоді. – С.200.*

2. СПОСТЕРІГАЮЧИ ЗА СВОЇМ СТАВЛЕННЯМ

а. Яке застереження було дане проти порочної звички різко критикувати інших? Чому таке відбувається? До галатів 5:15; Псалом 59:13.

«Своє «я» завжди високо цінуватиме себе. Коли люди втрачають свою першу любов, вони не дотримуються заповідей Божих і починають критикувати один одного. До кінця часу цей дух постійно прагнучиме переваги. Сатана намагається захоочувати його, щоб брати у своєму незнанні прагнули знищити один одного. Бог не прославляється, а сильно безчеститься, і Дух Божий засмучується.

Сатана радіє, бо він знає: якщо йому вдасться змусити братів стежити один за одним у Церкві та в служінні, деякі настільки зневіряться і розчаруються, що залишать свою відповідальну посаду. Це не робота Святого Духа. Сила зла працює в палаці розуму і в храмі душі, щоб запровадити свої властивості там, де повинні бути властивості Христа». – *Розум, характер і особистість*. – Т.2. – С.636, 637.

б. Як ми можемо позбутися кореня розбіжностей – недобрих думок?
До ефесян 5:8; До колосян 3:12-15.

«Нехай усі, хто називають себе християнами, відкриють двері свого серця для Святого Духу і Його благодаті. Тоді мир Христа буде настільки управляти їхнім серцем і відкриватися в їхньому характері, що не буде ані розбіжностей, ані ворожнечі, ані суперництва, ані роздратування, ані боротьби один з одним, ані пошуків переваги. Будуть докладені великі та серйозні зусилля, аби жити життям Христа. Ми повинні проявляти Його дух милості і не давати нікому приводу наслідувати наш приклад у скоєнні зла.

Ісус був ввічливим, доброзичливим. Він був слухняний, бездоганно виконуючи заповіді Свого Отця, не шукаючи вигоди або будь-якого егоїстичного інтересу». – *Цей день з Богом*. – С.207.

«Ходити у світлі – значить приймати рішення, мислити, проявляти силу волі в одному щирому прагненні: явити оточуючим красу Христового характеру. Це означає відкинути всіляку зневіру. Ніхто не повинен заспокоюватися, кажучи самому собі: «Я – Боже дитя». Чи ви дивитесь на Христа і, дивлячись, чи змінюєтеся за Його подобою? Ходити у світлі – значить неухильно зростати в духовному житті...

Неприпустимо своїм похмурим виглядом і зневірою затьмарювати життя інших людей! Нехай кожен стежить за собою. Не звинувачуйте інших у тих недоліках характеру, які притаманні вам». – *Сини та доньки Бога*. – С.200.

Пам'ятайте, будь ласка, про спеціальні пожертвування для Дому молитви в місті Сентеш, Угорщина

3. ЗА НЕДОБРОЗИЧЛИВОГО СТАВЛЕННЯ...

а. Як християни всіх поколінь застережені проти серйозної помилки, яка мала місце за днів Павла? *1 до коринтян 6:1-8.*

«[Павло] зазнавав таких випробувань, які ти не переживав і ніколи не будеш покликаний переживати, і все ж він не робив їх центром уваги; він не зосереджувався на них, але звеличував Божу благодать». – *Розум, характер і особистість*. – Т.2. – С.461.

«Коли в Церкві виникають труднощі, то ми не повинні звертатися за допомогою до адвокатів, які не сповідують наших переконань. Бог не бажає, щоб ми відкривали проблеми Церкви тим, хто не боїться Його. Він не хоче, щоб ми поклалися на допомогу тих людей, котрі не коряться Його вимогам. Ті, хто звертаються до таких радників, показують, що вони не мають віри в Бога. Своїм невір'ям вони вельми ганьблять Господа і завдають великої шкоди собі. Звертаючись до невіруючих людей за вирішенням проблем, які виникають у Церкві, вони гризуть і з'їдають один одного, бажаючи «знищити один одного» (*До галатів 5:15*).

Ці люди відкидають дану Богом пораду і роблять саме те, що Він просить їх не робити. Вони показують, що обрали світ як свого суддю, і на Небі їхні імена будуть записані поряд з невіруючими людьми. Вони знову розпинають Христа і виставляють Його на публічну наругу. Нехай ці люди знають, що Бог не чує їхні молитви. Вони ображають Його святе Ім'я, і Він їх залишить незахищеними від ударів сатани, якщо вони не усвідомлять своє безумство і не шукатимуть Господа, сповідуючи свої гріхи.

Церковні справи повинні залишатися в межах Церкви. Якщо християнина образили, то він повинен з терпінням це перенести; якщо його ошукали, то він не повинен звертатися до суду. Нехай краще він терпить збитки і несправедливість». – *Вибрані вісті*. – Кн.3. – С.299, 300.

б. Про що нам необхідно пам'ятати, якщо до нас несправедливо або недоброзичливо поставилися в церкві? *До римлян 12:19; До євреїв 12:14, 15.*

«Бог розбереться з недостойним членом церкви, який обманює свого брата або заподіює шкоду Божій справі; християни не повинні відстоювати свої права. Бог розбереться з тим, хто порушує ці права. [*До римлян 12:19* цитується]. Ведеться облік усіх цих справ, і Господь заявляє, що Він помститься за все». – *Там саме*. – С.300.

«Усілякий гіркий корінь повинен бути вирваний». – *Свідоцтва для Церкви*. – Т.5. – С.241.

4. ОСНОВА ДЛЯ ПЕРЕМОГИ

а. Що передусь терпінню у драбині християнського освячення і чому?

2 Петра 1:3-7.

«Нестримана людина не може бути терплячою. Зовсім необов'язково пити міцні алкогольні напої, щоб бути нестриманим. Переїдання – це гріх. Коли людина їсть занадто часто, занадто багато жирної, нездорової їжі, за таких умов порушується робота органів травлення, пошкоджується мозок і спотворюється здорове судження, виключаючи розумне, спокійне, здорове мислення і дію. Подібні звички є справжньою причиною багатьох церковних конфліктів. Тому щоб Божий народ міг гідно стояти перед Богом і прославляти Його в своїх тілах і душах, які є суть Божі, вони повинні проявити інтерес і прагнення до того, щоб відмовитися від задоволення свого апетиту і виявити стриманість у всьому». – *Свідоства для Церкви. – Т.1. – С.618, 619.*

б. Як Павло підсумував ключ до перемоги у цій сфері? *До галатів 5:16.*

«Ми покликані розпізнати свою плоть з усіма її пристрастями і похитттю. Як нам це зробити? Чи повинні ми завдати болю тілу? – Ні, але слід прагнути умертвити спокусу до гріха. Необхідно позбутися порочних думок. Усілякі думки слід привести в послух Ісусові Христу. Всі плотські нахили потрібно підпорядкувати вищим силам душі. Божя любов нехай панує в нашому серці; Христос не повинен ділити ні з ким Свій трон. Свої тіла ми покликані вважати Його власністю, яка придбана ціною Крові...

Досвід Даниїла і його товаришів є для нас прикладом перемоги принципу над спокусою потурати апетиту. Він показує нам, що завдяки релігійному принципу молодь може перемагати хтивість плоті й залишатися вірною Божим вимогам, хоча це вартує їм великих жертв...

Нам потрібно проаналізувати слова апостола, в яких він закликає своїх братів з Божої милості представити свої тіла «на жертву живу, святу, приємну Богові» (*До римлян 12:1*). Це є справжнє освячення. Отже, це не просто теорія, емоції, формальні слова, а живий активний принцип, який вплетений у повсякденне життя. Він вимагає, щоб наші звички – їсти, пити, одягатися – сприяли збереженню фізичного, розумового і морального здоров'я, щоб представити Господеві наші тіла не як жертву, яка зіпсована поганими звичками, а як жертву «живу, святу, приємну Богові». – *Відображаючи Христа. – С.144.*

Пам'ятайте, будь ласка, про спеціальні пожертвування для Дому молитви в місті Сентеш, Угорщина

5. СЛУХАЮЧИ КЕРІВНИЦТВО ДУХА

а. Чого ми можемо навчитися з принципів Христа, яким слідував Павло для усунення розбіжностей у Галатії? *Від Матвія 5:23, 24; 13:27-29.*

«Псевдовчителі принесли галатам вчення, які суперечать Євангелії Христа. Павло прагнув викрити і виправити ці помилки. Він дуже хотів відокремити псевдоучителів від Церкви, але вони своїм впливом торкнулися розуму стількох віруючих людей, що було небезпечно вживати проти них рішучих заходів. Існувала небезпека викликати ворожнечу і розділення, які були згубні для духовного благополуччя Церкви. Тому Павло постарався закарбувати у свідомості своїх братів, наскільки важливо допомагати один одному в любові. Він заявив, що всі вимоги Закону, який визначає наш обов'язок стосовно ближніх, здійсняться, якщо ми будемо любити один одного. Він попередив галатів, що якщо вони продовжать ненавидіти і ворогувати, розділятися на партії і, подібно до диких звірів, гризти й пожирати один одного, то будуть нещасні в цьому земному житті і наклічуть на себе вічну погибель. Був тільки один шлях запобігти цьому жадливному злу, і апостол наполягав лише на одному – щоб вони «ходили за духом» (*До галатів 5:16*). Вони повинні постійно в молитві шукати керівництва Святого Духа, Який і приведе їх до любові та єдності». – *Свідощтва для Церкви*. – Т.5. – С.243.

«Мій брате, моя сестро, чи керуєтесь ви Біблійними приписами, коли виникають труднощі між вами та іншим членом Божої сім'ї? Чи йдете ви до свого брата і говорите з ним в дусі Христа, перш ніж представити Богові свою жертву молитви? [*Від Матвія 5:23, 24* цитується]. Тоді ви можете приносити її з чистою совістю, бо усунули корінь гіркоти». – *Бюлетень Генеральної Конференції, 1 квітня 1903 року.*

П'ятниця

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Як Закон Божий виконується в щоденному житті, навіть у цьому сучасному поколінні?
2. Що за словами натхненного апостола є сукупністю досконалості?
3. Чому важливо намагатися уникати приховування кореню гіркоти проти інших?
4. Як стримування свого апетиту сприяє кращим взаєминам?
5. Яким чином я можу сприяти більшій гармонії у стосунках з людьми, вдача яких здається важкою?

Плоть проти Духа

«А ті, що Христові Ісусові, розп'яли вони тіло з пожадливістями та з похотями» (До галатів 5:24).

«Умови спасіння, які показує нам Слово Боже, розумні, прості й точні та вимагають, як мінімум, цілковитого підпорядкування Божій волі, чистоти серця і життя. Ми повинні розп'яти власне «я» і всі пов'язані з ним похоті. Нам слід очиститися від усілякої скверни плоті та духу, здійснюючи святиню у страху Божому». – Свідощтва для Церкви. – Т.1. – С.440.

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідощтва для Церкви. – Т.2. – С.133-136.

Неділя

5 грудня

1. БОРОТЬБА

- а. Опишіть боротьбу природного плотського серця, яке потребує позбавлення від осудження через повну, постійну покору Христу.
До галатів 5:17, 18.

«Наша любов до Христа відповідатиме глибині нашого усвідомлення гріха, а гріх пізнається Законом. Коли ми дивимося на себе, ми відводимо погляд від Ісуса, Який віддав Себе за нас, аби викупити нас від усілякого беззаконня. Покладіться вірою на заслуги Христа, і Його Кров очистить вашу душу. Чим чіткіше ми бачимо лиха і небезпеки, яких зазнаємо, тим більшу вдячність ми відчуватимемо за спасіння через Христа. Євангелія Христа не дає людям права порушувати Закон, бо внаслідок беззаконня потоки горя ринули на наш світ». – *Віра і діла. – С.96.*

«Освячення має відбуватися щодня. Нехай ніхто не обманює себе тим, що Бог простить і благословить їх у той час, як вони зневажатимуть одну з Його вимог. Кожен свідомий гріх заглушає голос Святого Духа і віддаляє людину від Бога. Який би не був підйом релігійних почуттів, Ісус не може перебувати в серці, яке нехтує Божественним Законом. Бог шанує тільки тих, котрі шанують Його». – *Освячене життя. – С.92.*

2. УЧИНКИ ТІЛА

а. Назвіть учинки тіла, які були згадані Павлом. Поясніть, чому ми потребуємо серйозного застереження проти них. *До галатів 5:19-21.*

«[Христос] поніс на Собі вину за беззаконня, і Його Отець відвернув Своє обличчя від Нього; це розбило Його серце і Він помер... І всяка душа, яка відмовляється прийняти викуплення, здобує такою дорогою ціною, повинна буде особисто нести на собі вину й покарання за переступи». – *Велика боротьба*. – С.540.

б. Чому перелюб (сексуальні відносини між одруженим чоловіком і жінкою, яка не є його дружиною, або між заміжною жінкою і чоловіком, з яким вона не перебуває у шлюбі) є порушенням Божого Закону? *Вихід 20:14; До євреїв 13:4.*

в. Що ми повинні усвідомити про блуд (подібний до перелюбу, але це стосується людей, котрі не перебувають у шлюбі) і нечистоту, і хтивість, які ведуть до нього? *1 до коринтян 6:18; Від Матвія 5:27, 28.*

«Найурочистіша звістка, яка коли-небудь була передана смертним людям, довірена нашому народові, і він може справляти сильний вплив, якщо буде освячений нею. За своїм віросповіданням наш народ стоїть на піднесеному фундаменті вічної істини і дотримується усіх Божих заповідей. Тому якщо Божі діти скочуються до гріха, якщо вони здійснюють блуд і перелюбство, то їхній злочин удесятеро страшніший, аніж злочин вищезазначених спільнот, які не визнають вимоги Закону Божого обов'язковими». – *Свідectва для Церкви*. – Т.2. – С.450, 451.

«[Сьома] заповідь забороняє не лише аморальні вчинки, а й хтиві думки, бажання і все, що може викликати їх. Не тільки наша поведінка повинна відзначатися моральною чистотою, а й таємні наміри та бажання серця». – *Патріархи і пророки*. – С.308.

г. Яким чином Бог бажає допомогти нам одержати перемогу? *Від Матвія 5:8; Псалом 51:7-9, 12.*

«За допомогою Духа серце очищується». – *Бажання віків*. – С.671.

3. УЧИНКИ ТІЛА (ПРОДОВЖЕННЯ)

а. Чому неправильно обожнювати що-небудь? *Вихід 20:1-6.*

«Під ідолопоклонством [Павло] розумів не тільки поклоніння ідолам, але й самому собі, любов до легкого життя, задоволення апетиту і пристрастей. Саме визнання віри в Христа, хизування своїм знанням істини не роблять людину християнином. Релігія, яка задовольняє тільки зір, слух і смак або схвалює потурання бажанням, – це не релігія Христа». – *Дії апостолів.* – С.317.

б. Що ми повинні усвідомити про те, наскільки завжди була великою Божою ненависть до усіх видів чаклунства та магії?
Вихід 22:17; Малахії 3:5; Об'явлення 21:8.

«Саме слово «чаклунство» у наші дні вимовляється з огидою. Віра в те, що люди можуть мати зв'язок з нечистими духами, вважається байкою з темного Середньовіччя. Однак спиритизм, який нараховує сотні тисяч або й мільйони прихильників, проклав собі шлях у наукові кола, в церкви, законодавчі органи і навіть у королівські палаци, і ця величезна омана є нічим іншим, як відродженням чаклунства у новій формі, осудженого і забороненого Богом у давнину». – *Велика боротьба.* – С.557.

в. Чому ненависть, розбіжності, суперництво (сильне прагнення переваги, що є наслідком конкуренції), гнів, суперечки, підбурювання (збудження невдоволення або заколоту), заздрість і вбивства настільки є згубними?
1 Івана 3:15.

г. Якими сильними словами Христос осудив ересі (доктрини, що суперечать яєному «*Так говорить Господь*»)? *Від Матвія 15:9; Від Івана 8:44.*

д. З якими випадками асоціюються пияцтво і гулянки?
Даниїла 5:1-6, 26-28, 30; Від Матвія 14:6-11.

4. ПЛІД ДУХА

а. На противагу учинкам тіла, що Павло представляє як плоди Духа? Чому ми не можемо вибирати, який плід легше нам принести?

До галатів 5:22, 23.

«Якщо живемо вірою в Божого Сина, то всі без винятку плоди Духа будуть видимі в нашому житті, і жоден з них не пропаде». – *Бажання віків*. – С.676.

б. Який вид «любові» є плодом, що представлений тут?

1 до коринтян 13:4-8, 13.

«Якими б високими ділами не супроводжувалося визнання релігії, якщо серце людини не наповнене любов'ю до Бога та ближнього, вона не є справжнім учнем Христа». – *Дії апостолів*. – С.318.

в. Який вид «радості» є плодом, що представлений тут?

Псалом 51:14; Від Івана 15:10, 11; До євреїв 12:2.

«Багато душ потребують відродження, багатьом необхідно прийняти радість спасіння у свої душі. Вони згрішили, вони не розвивали правильний характер, але Бог може повернути їм радість, радість Помазанця Свого». – *Погляд вгору*. – С.287.

г. Чому необхідний справжній мир і як його знайти?

До римлян 5:1; Від Івана 14:27.

«Та й усі, хто хоче жити побожно у Христі Ісусі, – будуть переслідувані» (2 до Тимофія 3:12). Однак це не повинно лякати жодну душу. Що ще більше може дати таке сонячне світло душі, як доказ прощення гріхів? Що може надати справжнє благородство душі, якщо не відновлення морального образу Бога в людині? Звідки може прийти мир, якщо не від Князя миру? До якого джерела ми можемо звернутися за допомогою, окрім Того, Хто може нам дати світло посеред темряви?» // *Рев'ю енд Геральд, 28 лютого 1899 року.*

«Головна радість Ісуса полягає в тому, щоб бачити душі, які викуплені ціною принесення в жертву Його слави, почесей, багатства і самого життя. Його радістю є спасіння людини». – *Свідectва для Церкви*. – Т.2. – С.686.

5. ПЛІД ДУХА (ПРОДОВЖЕННЯ)

а. Чому довготерпіння є настільки цінним?

Від Луки 21:19; До євреїв 10:36; Об'явлення 14:12.

«Християнин, який зберігає терпіння й бадьорість під час тяжкої втрати чи страждання, який зустрічає навіть саму смерть з миром, спокоєм і непохитною вірою, може зробити для Євангелії більше, ніж за довге життя сумлінної праці». – *Дії апостолів*. – С.465.

б. Чому добрість, милосердя, віра і здержливість є важливими для християнина? *Псалом 18:36; Від Луки 7:50; До филип'ян 4:5 («Ваша здержливість хай буде відома всім людям. Господь близько!»), переклад з англ.*

в. Що ми повинні усвідомити про лагідність? Лише яким чином ми можемо проявити чистий і досконалий плід Духа?

Від Матвія 5:5; До галатів 5:24; 1 Петра 2:21-24.

«Лагідність – цінна чеснота, що спонукає до терплячого перенесення страждань і випробувань. Лагідність робить людину терплячою і задоволеною за будь-яких обставин. Лагідність завжди пробуджує в душі подяку і сама створює радісні мелодії, в благодаті співаючи у серцях Богу. Лагідність мовчки переносить розчарування та несправедливість і ніколи не мстить». – *Свідощтва для Церкви*. – Т.3. – С.335.

«Ісус, наш Спаситель, ходив по землі з гідністю царя; однак Він був лагідний і смиренний серцем». – *Виховання дітей*. – С.141.

П'ятниця

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Ми не спасемося покорою Закону Божому, проте що ми повинні усвідомити про нього?
2. Яка ціна поблажливості в порушенні Божого Закону щодо шлюбу?
3. Чого нам вартуватиме поблажливість у використанні сучасного спиритизму/окультизму?
4. Протиставте любов, радість і мир Христа підробкам цього світу.
5. Куди ми повинні дивитися для того, щоб розвинути повноцінний плід Духа?

Коли видно слабкості та помилки

«Коли духом живемо, то й духом ходімо! Не будьмо чванливі, не дражнимо один одного, не завидуймо один одному!» (До галатів 5:25, 26).

«Нам не слід бути настільки ревними, працюючи для наших братів, щоб у цьому завзятті знехтувати роботою, яка повинна бути зроблена для самих себе. Провина іншого не зробить нас правішими». – *Цей день з Богом*. – С.83.

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідчення для Церкви. – Т.2. – С.50-55; Т.3. – С.93, 94; Т.5 – С.246-248, 603-613.

Неділя

12 грудня

1. МИ ТА ІНШІ

а. Який позачасовий заклик Павла відлунюється до наших днів?

До галатів 5:25, 26.

«Недуховні люди часто проявляють завзяття, яке вельми перевершує завзяття справжніх Божих дітей. Це тому що вони впевнені, що їхні шляхи і їхні плани матимуть успіх. Вони кажуть собі: я вкладу всі свої сили в цей план і безперервно працюватиму, доки не доб'юся його здійснення. Я буду наполегливим, доки не досягну мети. Однак уся релігія цієї людини часто полягає в цьому амбітному завзятті, яке вона вважає християнським. Якщо його прибрати, то нічого не залишиться. Вони подібні до фарисеїв, котрі давали десятину з м'яти, ганусу і кмину, але нехтували важливішим – законом, судом, милосердям і Божою любов'ю». – *Еллен Г. Уайт. Матеріали 1888 року*. – С.1374, 1375.

«Усі бажаючі навчитися у Христа повинні звільнитися від людської мудрості. Душа повинна бути очищена від усілякого марнославства й гордості, і все, що раніше наповнювало її, має бути усунено, а Христос повинен сісти на престолі серця. Постійна боротьба в душі, яка є наслідком егоїзму і самодостатності, повинна осуджуватися, а смиренність й лагідність повинні зайняти місце нашого самолюбства». – *Проповіді та бесіди*. – Т.1. – С.271, 272.

2. НАВЧАЮЧИСЬ БОЖОГО ШЛЯХУ

а. З яким досвідом іноді стикаються майже всі люди? *Псалом 69:6, 17-20.*

«Якими б не були твої тривоги і випробування, розкажи про них Господу. Він зміцнить твій дух. Тобі відкриється шлях до звільнення від труднощів і хвилювання». – *Бажання віків. – С.329.*

б. Усвідомлюючи цю реальність, опиши, якими повинні бути наші дії стосовно людини, яка зробила помилку. *До галатів 6:1; Від Матвія 18:15.*

«Якщо тебе засмуче, що твої друзі або близькі поступають неправильно, завдаючи собі шкоди, якщо вони роблять помилку, дотримуйся Біблійного правила: *«Іди й йому викажи поміж тобою та ним самим» (Від Матвія 18:15).* Коли ти підходиш до людини, яка, на твою думку, є винною, стеж за собою і говори з лагідним і смиреним духом, бо гнів людський не чинить правди Божої. Брата, який заблукав, не можна вивести на правильний шлях іншим чином, лише духом лагідності, м'якості та ніжної любові. Будь обачна у своїх манерах. Уникай у своїй жестикуляції або виразі обличчя, в словах або інтонації голосу всього, що має відтінок гордості або самовпевненості. Стеж за тим, аби не звеличувати себе своїми словами або навіть виразом обличчя і не порівнюй власну чесноту і праведність з промахами інших. Стеж за тим, щоб у твоїх манерах не було й натяку на презирство, владність або нехтування людьми. Ретельно уникай будь-якої видимості гніву, і навіть якщо ти будеш говорити прямо і недвозначно, нехай у твоїй мові не буде гірких докорів і звинувачень ні на чю адресу, не буде холодної байдужості, але нехай твій співрозмовник відчує, що ти його щиро любиш. І найголовніше, нехай у твоїх словах не буде ані тіні ненависті або недоброго ставлення, ані тіні гіркоти, уїдливості або жовчності. З люблячого серця може виникати тільки доброта, ніжність і лагідність. Однак усі ці дорогоцінні плоди не завадять тобі говорити найсерйознішим і найурочистішим чином, щоб створювалося враження, ніби ангели направили на тебе свої погляди і ти говориш, постійно маючи на увазі прийдешній суд. Завжди пам'ятай, що успіх викриття в значній мірі залежить від того, в якому дусі воно висловлюється. Не зневажай ревную молитвою про те, аби знайти покору, щоб ангели Божі йшли попереду і впливали на серця тих людей, до яких ти намагаєшся достукатися, пом'якшуючи їх своїм Небесним дотиком, і щоб твої зусилля не були марними. Якщо ти досягнеш позитивних результатів, не приписуй їх своєму вмінню, але завжди прославляй одного лише Бога, бо Він робить усе це». – *Свідectва для Церкви. – Т.2. – С.52, 53.*

3. ЗОЛОТЕ ПРАВИЛО МОВИ

а. Що повинно допомогти нам протистояти спокусі розповідати іншим людям про чужі помилки та недоліки? Від Луки 6:31; Пруповісті 25:9.

«Ти виправдовуєш себе за те, що злословиш та зневажаєш свого брата або сестру або ближнього перед іншими, але не бажаєш перш підійти до нього і зробити кроки, які Бог безумовно вимагає здійснити. Ти говориш: «Але я ні з ким не розмовляю доти, доки тягар не стає нестерпним і в мене вже немає сил стримуватися». Що так обтяжує тебе? Чи не власне очевидне нехтування своїм обов'язком і словами *«Так говорить Господь»*? На тебе лягла вина за гріх, тому що ти раніше не йшла до свого кривдника і не говорила йому про його вину між тобою та ним самим. Якщо ти цього не робила, якщо ти не корилася Богові, то як ти можеш не хвилюватися про це? Хіба тільки твоє серце не стало запеклим, коли ти топтала ногами Божу заповідь і в серці своєму мала ненависть до свого брата або ближнього? Тож яким чином ти намагалася зняти з себе цей тягар? Бог докоряє тебе за гріх нехтування обов'язком, за те, що ти не говориш спочатку братові про його промахи. Ти ж виправдовуєш і втішаєш себе тим, що розповідаєш про помилки твого брата іншій людині, тим самим здійснюючи ще один гріх! Чи добре таким чином, за допомогою гріха, полегшувати свій тягар?». – *Свідощтва для Церкви*. – Т.2. – С.53.

б. Як може відреагувати людина, якщо ми вкажемо їй на її помилку? Пруповісті 14:16. Проте, яким є наш обов'язок, незважаючи на ризик?

«Допоможіть заблудним, розповідаючи їм власні досвіди. Покажіть їм, як у той час, коли ви припускалися серйозних помилок, терпіння, доброта й допомога з боку ваших братів по вірі вселяли у вас мужність і надію». – *Служіння зцілення*. – С.494, 495.

«Усі твої зусилля спасти тих, котрі знаходяться в омані, можуть не мати успіху. Можливо, вони радше розлютуються, ніж усвідомлять помилку. А що, коли вони не приймуть твого викриття і продовжать йти неправедним шляхом? Це буде відбуватися часто. Іноді найм'якше і найніжніше викриття не дає ніякого результату. У цьому випадку благословення, яким ти хотіла поділитися з ближнім, направивши його на шлях правди, переконавши його перестати чинити зло і навчитися робити добро, повернеться до тебе. Якщо ті, хто знаходяться в омані, упираються в гріху, поведься з ними м'яко, по-доброму і віддай їх твоєму Небесному Отцеві. Ти спасла душу свою, їхній гріх більше не лежить на твоїй совісті, і ти тепер не є співучасницею їхнього гріха». – *Свідощтва для Церкви*. – Т.2. – С.53, 54.

4. СМІРЕННІ НАШИМИ ВЛАСНИМИ ВАДАМИ

а. Чому ми повинні перемогти звичку лихослів'я і наклепу?

До Тита 3:2; Якова 4:11.

«Нікого не обмовляй і не вислуховуй критичні зауваження на чиюсь адресу. Якщо не буде слухачів, то не знайдеться і навушників. Якщо хтось у твоїй присутності лихословить брата, зупини його. Відмовся вислуховувати його, як би м'яко і вкрадливо він не говорив. На словах він може бути відданим другом, і водночас таємно натякати й ненароком очорняти характер іншої людини.

Рішуче відмовляйся вислуховувати подібні слова, навіть якщо навушник скаржитиметься, що йому важко на серці, і говоритиме, що хоче відверто з тобою порозмовляти. Йому дійсно має бути важко на серці, оскільки він носить у ньому прокляту таємницю, яка призводить до непорозуміння між друзями. Ідіть, усі обтяжені, і звільніться від свого тягаря таким чином, як це встановлено Богом. Спочатку йдіть і викрийте свого брата наодинці». – *Свідectва для Церкви*. – Т.2. – С.54.

б. Що відбувається в тому випадку, якщо винна людина відмовляється дослухатися? *Від Матвія 18:16, 17.*

«Якщо ця спроба виявиться невдалою, візьміть з собою одного або двох друзів і повторіть їй те ж саме в їхній присутності. Якщо й ця спроба буде невдалою, тоді оголосіть про це всій церкві, але жодна невіруюча людина не повинна бути посвячена навіть у найменші деталі даної справи. Розповісти про це всій церкві – останній крок. Але ніколи нічого не розповідайте ворогам нашої віри». – *Там саме*.

в. Поясніть, що може призвести до справжнього відновлення, а що – ні.

До галатів 6:2, 3.

«Пам'ятайте, що ми повинні відчувати відповідальність за справу відновлення. Цю роботу можна здійснювати зверхньо, нав'язливо і зарозуміло. Не кажіть своїм способом дій: «Я маю владу і використовуватиму її» і не накидайтеся зі звинуваченнями на тих, котрі знаходяться в омані... Робота, яку ми повинні здійснювати для братів, полягає не в тому, щоб відштовхувати їх, приводити до зневіри або розпачу, кажучи: «Ви розчарували мене, і я не допомагатиму вам». Той, хто сам собі здається сповненим мудрості й сили і обрушується на пригноблену, страждаючу і спраглу допомоги людину, проявляє фарисейський дух і зодягає себе в шати самоствердження та величі. Він дякує Богові, ніби він не такий, як інші люди, і вважає, що його спосіб дій гідний похвали і він занадто сильний, щоб піддатися спокусі. [До галатів 6:3 цитується].» – *Там саме*. – Т.6. – С.398, 399.

5. НАВЧАЮЧИСЬ ГЛИБШОГО СМИРЕННЯ

- а. У чому ми маємо потребу, щоб не зіпсувати наше свідчення про Христа?
До галатів 6:4, 5.

«Одне з найбільших проклять нашого світу (що є очевидним у церквах і всюди в суспільстві) – це прагнення переваги. Люди поглинені прагненням здобути владу і популярність. Такий самий дух, на наш жаль і сором, проявляється серед тих, котрі святять суботу. Однак справжній духовний успіх приходить тільки до тих, хто навчився лагідності й смиренню в школі Христа». – *Свідощтва для Церкви.* – Т.6. – С.397.

«Хто вважає, що перевершує своїх братів у досвіді й розсудливості та зневажає їхню пораду і повчання, той показує, що він припускається небезпечної помилки. Серце людське є лукаве. Людина повинна перевіряти свій характер і життя Біблійним мірилом... Кожна людина врешті-решт або самостійно встоїть, або загине, не орієнтуючись на думку людей, що підтримують її або протидіють їй, і не спираючись на чиєсь судження, але відповідно до свого справжнього характеру, яким її бачить Бог». – *Там саме.* – Т.5. – С.247, 248.

- б. Як наш вплив може принести реальну надію іншим людям?
До галатів 6:6-10.

«Ніколи, аж до дня суду, ви не дізнаєтеся про те, який вплив на непослідовних, нерозважливих, недостойних людей справили виявлені до них доброта й чуйність. Зустрічаючись із невдячністю та зрадою щодо священного довір'я, ми відчуваємо спонукання висловити своє обурення і презирство. Цього очікують і ті, хто завинив, – вони готові до цього. Однак доброта й дух прощення є для них несподіванкою і часто пробуджують у них кращі поривання та палке бажання благороднішого життя». – *Служіння зцілення.* – С.495.

П'ятниця

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Які якості Люцифера повинні бути викорінені з кожного християнина?
2. Про що я, в першу чергу, повинен подумати, перш ніж мати намір виправити когось іншого?
3. Чому я не можу хизуватися, навіть якщо здається, що мої слова комусь допомогли?
4. В які моменти я міг опинитися винним у розвитку звички лихословити і обмовляти?
5. Чому найпринизливіші моменти в моєму житті можуть виявитися найкращими для мене?

Підносячи хрест

«А щодо мене, то нехай нічим не хвалюся, хіба тільки хрестом Господа нашого Ісуса Христа, що ним розп'ятий світ для мене, а я для світу»

(До галатів 6:14).

«Висячи на хресті, Христос був Євангелією... Невже члени нашої Церкви не будуть пильно дивитися на розп'ятого і воскреслого Спасителя, в Якому зосереджені всі їхні надії на вічне життя? Це наша звістка, наш доказ, наше вчення, наше застереження для нерозкаяних, наше підбадьорення для скорботних, надія для кожної віруючої людини». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.6. – С.1113.

Додаткові матеріали для вивчення:

Дії апостолів. – С.201-210.

Неділя

19 грудня

1. ЗНАЧЕННЯ ЗДІБНИХ СЛУЖИТЕЛІВ

а. Чим примітне служіння Павла? *2 до коринтян 3:2, 6-9.*

«Хоч у наш час працює багато проповідників, однак здібні, святі, сповнені любов'ю Христа служителі – велика рідкість. Гордість, самовпевненість, любов до світу, прискіпливість, злість, заздрість – такі плоди приносять багато тих, хто сповідують релігію Христа. Їхнє життя – разучий контраст із життям Спасителя – часто є сумним свідченням про характер служіння тих, які привели їх до Бога.

Бути прийнятим Богом як здібний служитель Євангелії – це найвища честь, яка може бути виявлена людині. Однак ті, кого Господь благословляє силою й успіхом у Його роботі, не вихваляються. Вони визнають свою повну залежність від Нього, розуміючи, що самі – безсилі». – *Дії апостолів.* – С.328.

б. Що сталося в Галатії та виявило нестачу розуміння справжнього служіння з боку псевдовчителів? *До галатів 6:12, 13.*

Пам'ятайте, будь ласка, про спеціальні пожертвування наступної суботи!

2. ПРЕДСТАВЛЯЮЧИ РОЗП'ЯТТЯ

а. Поясніть, що відбувається, коли ми вирішуємо розумом і серцем споглядати жертву Христа заради нас і розмірковувати про неї. Від Івана 1:29.

«Якби грішників можна було спонукати з усією серйозністю поглянути на хрест і побачити розп'ятого Спасителя, вони усвідомили б глибину Божого співчуття та порочність гріха.

Смерть Христа – це доказ великої любові Бога до людини, це наша запорука спасіння. Забрати від християн хрест – все одно, що забрати сонце з неба. Хрест наближає нас до Бога, примиряючи нас із Ним. З ніжним співчуттям батьківської любові Єгова дивиться на страждання, котрих зазнав Його Син задля спасіння людства від вічної смерті, і приймає нас в Улюбленому.

Без хреста людина не могла б мати єдності з Отцем. Від нього залежить здійснення всіх наших надій. Від нього сяє світло любові Спасителя. Коли біля підніжжя хреста грішник споглядає Того, Котрий помер задля його спасіння, то може мати повноту радості, бо його гріхи прощені. У вірі схилиючи коліна біля хреста, він досягає такої висоти, яка непідвладна людині.

Завдяки хресту ми дізнаємося, що Небесний Отець любить нас безмежною любов'ю». – *Дії апостолів*. – С.209, 210.

б. Однак, з чим Павло зіткнувся, представляючи хрест?

1 до коринтян 1:22, 23.

«Для багатьох наших сучасників Голгофських хрест є святинею. Роздуми про сцену розп'яття викликають у них святі, високі почуття. Однак за днів Павла хрест викликав у людей почуття огиди й жаху. Проголосити Спасителем людства розп'ятого на хресті означало зустрітися з насмішками й опозицією.

Павлові було добре відомо, як сприймуть його вістку євреї та греки Коринта. «*Ми проповідуємо Христа розп'ятого, – для юдеїв згіршення, а для греків – безумство*» (1 до коринтян 1:23). Серед євреїв, що слухатимуть його, буде багато таких, яких розгніває вістка, котру він збирався проповідувати. Греки ж розцінять його слова як повну нісенітницю. Якщо він намагатиметься показати, що між хрестом та облагородженням і спасінням людства існує якийсь зв'язок, на нього будуть дивитися як на безумного». – *Там саме*. – С.245.

3. МОГУТНІШИЙ, НІЖ МИ СОБИ УЯВЛЯЄМО

а. Що Павло перед обличчям опозиції не тільки проповідував, але насправді звеличував понад усе? *До галатів 6:14*. Чому?

«Для Павла хрест мав надзвичайне значення. Відколи була призупинена його діяльність гонителя послідовників розп'ятого Назарянина, він не переставав прославляти хрест. Тоді йому була об'явлена безмежна любов Бога, явлена в смерті Христа, і в його житті відбулися надзвичайні зміни, котрі привели всі його плани й наміри до повної згоди з Небом. З тієї хвилини він став новою людиною у Христі. Із власного досвіду він знав: грішник, який бачить любов Отця, виявлену в жертві Його Сина, і підкоряється Божественній силі, зазнає зміни серця, Христос стає для нього всім у всьому». – *Дії апостолів*. – С.245.

«Хрест, хрест! Підніми його... і коли ти спробуєш це зробити, то з подивом виявиш, що він піднімає тебе і підтримує. За несприятливих життєвих обставин, у скруті й скорботах він буде твоєю опорою і посохом. Ти побачиш, що він оповитий милістю, співчуттям і невимовною любов'ю. Він виявиться для тебе запорукою безсмертя». – *Свідectва для Церкви*. – Т.2. – С.47.

б. Як псалмоновець пояснює подвиг хреста? *Псалом 85:11*.

«Коли грішник бачить Ісуса таким, Яким Він є, – співчутливим Спасителем, його душею опановує впевненість і надія. Безпорадна душа беззастережно спрямовується до Ісуса. Ніхто не може приховати затамований сумнів від погляду Христа Ісуса розп'ятого. Невір'я зникло...»

Ця жертва була принесена з тією метою, щоб відновити людину в її початковій досконалості. Навіть більше, вона була принесена, щоб дати людині повне перетворення її характеру, зробивши її більше, аніж просто переможцем...

Христос проголошує: «Як буду піднесений з землі, то до Себе Я всіх притягну» (*Від Івана 12:32*). Якщо хрест не знаходить прихильного впливу для своєї користі, він його створює. З покоління в покоління істина для цього часу відкривалася як справжня істина. Христос на хресті був Посередником, в Якому милість та правда зустрілися разом, справедливість та мир поцілували один одного. Ось засіб, який повинен змінити світ». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.6. – С.1113.

Пам'ятайте, будь ласка, про спеціальні пожертвування наступної суботи!

4. ПЕРСПЕКТИВА, НЕ СХОЖА НІ НА ЯКУ ІНШУ

а. Як споглядання хреста змінює наше життя? Від Івана 12:32.

«Коли Голгофський хрест повертає думки людини, її недосконалий погляд розрізняє на цьому ганебному хресті Христа. Чому Він помер? – Внаслідок гріха. Що таке гріх? – Порушення Закону. У людини відкриваються очі на характер гріха. Закон порушений, але він не може дарувати прощення злочинцеві. Він – наш вихователь, який засуджує до покарання. Де ж шукати спасіння? Закон приводить нас до Христа, Який був розп'ятий на хресті заради того, щоб мати можливість зарахувати Свою праведність гріховній людині і представити людей Своему Отцеві в одязі Його праведного характеру». – *Вибрані вісті*. – Кн. 1. – С. 341.

«Ісус бачить провину минулого і вимовляє прощення, і ми не повинні ганьбити Його, сумніваючись у Його любові. Це почуття провини має бути покладено біля підніжжя Голгофського хреста. Відчуття гріховності отруїло джерела життя і справжнього щастя. Зараз Ісус каже: «Поклади все це на Мене. Я візьму твої гріхи; Я дам тобі мир. Більш не відганяй свою самоповагу, бо Я купив тебе ціною Моєї власної Крові. Ти – Мій. Я зміцню твою волю, яка ослабла; Я видаю твій жаль про гріх». І тоді поверніть своє вдячне серце до Нього, яке тріпоче від невизначеності, і покладіться на надію, яка представлена вам. Бог приймає ваше надламане і розбите серце і пропонує вам прощення безкоштовно. Він пропонує прийняти вас у Свою сім'ю, Своєю благодаттю допомогти вашій слабкості, а дорогий Спаситель поведе вас крок за кроком, якщо ви дасте йому свою руку і дозволите керувати вами». – *Щоб мені пізнати Його*. – С. 241.

б. Яким чином це впливає на нашу поведінку і як це духовно підносить нас?
Йова 23:16 («Бог пом'якшує моє серце, і Всемогутній мене настрашує», переклад з англ.)

«О, погляньте на Голгофський хрест, подивіться на Божого Сина, Який страждає заради вас!..

Син Божий був відкинутий і знехтуваний заради нас. Чи можете ви, споглядаючи хрест, бачачи оком віри страждання Христа, говорити про свої скорботи і страждання? Чи можете ви виношувати плани помсти ворогам у своєму серці, у той час коли з тремтячих блідих вуст Христа зривалися слова про Своїх мучителів, Своїх убивць: «Отче, відпусти їм, – бо не знають, що чинять вони!» (Від Луки 23:34)?». – *Там саме*. – С. 65.

5. СТВОРІННЯ НОВЕ

- а. Як Павло завершує своє *Послання до галатів*? *До галатів 6:15-18*.
Який вплив воно справило на них?

«Коли Павло прийняв Євангелію Ісуса Христа, вона зробила його новим створінням. Він був змінений. Істина, яка була насаджена в його душі, дала йому як послідовникові Христа таку віру й мужність, що ніякий опір не міг похитнути його і ніяке страждання – налякати». – *Віра і діла*. – С.33.

«Щире благання апостола не було безплідним. Святий Дух діяв з могутньою силою, і багато з тих, хто став на чужий шлях, на вернулися до своєї колишньої віри в Євангелію. Відтоді вони твердо стояли в дарованій Христом свободі. У їхньому житті виявилися плоди Духа – «любов, радість, мир, довготерпіння, добрість, милосердя, віра, здержливість, лагідність» (*До галатів 5:22, 23*). Боже Ім'я було прославлене, і багато мешканців того краю приєдналися до віруючих». – *Дії апостолів*. – С.388.

- б. Що має закарбувати це послання в наших серцях сьогодні?
Від Матвія 16:24-26.

«Тому не дивуймося словам Павла: «А щодо мене, то нехай нічим не хвалюся, хіба тільки хрестом Господа нашого Ісуса Христа» (*До галатів 6:14*). Наша перевага – хвалитися хрестом і повністю присвятити себе Тому, Котрий віддав Себе за нас. Осяяні світлом, що сяє з Голгофи, ми можемо йти вперед, несучи це світло в'язням темряви». – *Там саме*. – С.210.

П'ятниця

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

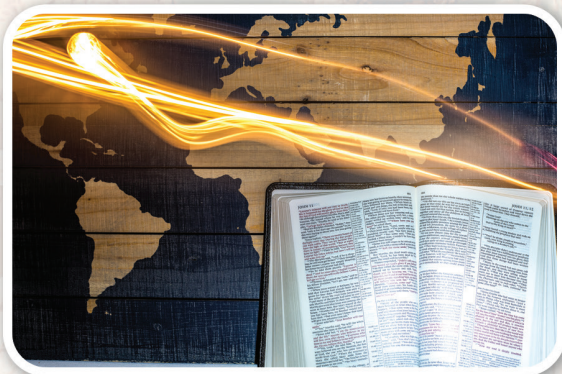
1. Порівняйте служіння Павла зі служінням псевдовчителів у Галатії.
2. Яким чином події, що відбулися на Голгофі, повинні справити на мене значний вплив?
3. Чому постійні роздуми про хрест є благословенням?
4. Що відбувається з моїми проблемами і неприємностями, якщо я дивлюсь на хрест?
5. Як це послання може відродити мене подібно до того, як це сталося з галатами?

Пожертвування першої суботи

2 жовтня
для Дому молитви
в місті Одеса,
Україна

6 листопада
на літературу
для нужденних полів

4 грудня
для Дому молитви
в місті Сентеш,
Угорщина

